

مهسعوود محهمهه

زېږهځهون له تهمومڅ به دهوړی «مهحوی» ی ټوقهلهوه

وهشانی به کهم: گوڅاری کاروان ژماره 62 سالی 1988

وهشانی دووم: سايټی www.mamosta.net سالی 2009

لە بەرپۆه بەرایەتی رۆشنییری جەماوەر، لە سلیمانی، بانگهێشتنیکم بۆ هات و پرای نامەیه کی دلسۆزانە لە مامۆستا عەبدوللا ئاگرینهوه بە بۆنە ی سازدانی میهرهجانیکى بیرخەرەوهی شاعیری مەزنی کورد «مەحوی» لە رۆژانی 17-18\12\1987 هەر لە سلیمانی. چەندیک بەو میهرهجانە دلخۆش بووم هیندەم پەرۆش خوارد لە نەلوانی دەرفەت بۆ ئامادە بوونم تییدا. باری نالەبار و تەنسازى مەیلەو لار بوونە سەرباری چەند هۆیه کی دیکەى نەگوتەنى لە شویتى خۆمدا پیشیان پى خواردمەوه. چ ماوهیه کیش نەبوو لە نیوان شەوی 11-12\12\1978 که نامە و بانگهێشتنەکم پى گەشت لە گەل رۆژی بەرپابوونی میهرهجانە که بابی ئەوه بکات بە گوتار پایەى ئەو کەل شاعیرە لە هەستما بدەمەوه بە خامە و بیکەمە نامەى پیرۆزبایى و منەتبارى بەلکوو قەرزداریم لە ئاست گیانی مەحوی و چاکەى بەرپۆه بەرانی میهرهجانە که نەختیک کەمتر بکاتەوه. ئیستا لە 19\12\1987 کهوا گاگۆلە بە خامەى ساوا دەکم بۆ ناو باغ و راغ و دەشت و بەهەشتى جیهانى مەحوی نازانم میهرهجانە کهى بە چ گەشت. تەما و راپەرموونم بە پایەى مەحوی و هەستى نرخ زانى و بایخ ناسیى ئەدیپ و ئەدەبۆست و جەماوەرى خوینەرى کورد بە گشتى و هی شارى سلیمانى بە تايهتى هانم دەدا لە تاریکی بی خەبەریدا گەشبینانە چاوهچاوهى ئەو دەمە پیرۆزه بىم که موژدهى نە تەنها سەرکەوتن بەلکوو هی هەلمەتەرى و بەهره بەخشی و بەرهەمدارى میهرهجانە که گیانم دەگەشبینیتەوه، وا لە ئیستاوهش ریم بە خۆم داوه ختوکهى شادی دەروونم بەو موژدهیه بگرژیتیتەوه و بەوهدا تام و شامى کۆرى مەحوی بیژیتە مەرەکه بمەوه و بە خۆشاو بتکیتە ناو دیرەکانم بۆ بەر چەژى خوینەران:

دلى بردم بە شوخی دلپەریکی تازه، سەرلەنوی
موبارەک بى لە دل سەودایه کی کهى کهوتە سەر، لە نوى

بە راستى و بى تەئویل، مبارەک بى لە دل و سەودای دەریا و دەشت و دۆل و کەژ و چەمەن و باغى مەحوی که بە ئەفسوونى شیعەرەکانى جلوه لە خەيالى خوولیا دار دەبەستن، نرکه و نەعرەتە و هەرەشەى ئەم سەردەمە لەبەر گوپی دلدا دەگۆرن بە ئاهەنگى بلبل و ساز و عود یان هەر نەبى وهک بەنجى برینکاری ئازارى هەستى زامدار سەر دەکەن. کى بى لە ئیمەى کوردی ئاخەلیوی سالی بەدیوومی 1987 و سەدهى بیستەمى خوین لى چۆراو دلپکی یان ملیکی بەر تیغى برنده نە کهوتبیت.

له چاوا نه‌ما بو گریه نۆبه‌ی سه‌جده و بهر دهر به
سیاسالم نه‌باره نوژی ئیستیسقا نه‌که‌م چ بکه‌م

خۆم له جیاتی قه‌له‌م صد جار «سه‌جده به‌رده‌به‌ر» ی په‌رستگه‌ی دیوانی مه‌حویم
که له‌ویدا بی له چاکی و پاکی شتیک نییه سه‌جده‌ی بو بیردریت.

خه‌یالی کون و نویم لی تیکه‌ل دهن و دهمگپرنه‌وه بو رابوردووی ده دوازده سالیک
له‌مه‌وبه‌ر و حیکایه‌ت خوانیم پی ده‌کن تا بلیم: یه‌کینک له‌و خوولیاپانه‌ی ده‌می
ئهنده‌مه‌تیم له‌ کوری زانیاری کورد که هه‌ست و خوازمی بو خوی ده‌کیشا ئه‌وه بوو.
دوا به‌ دوا‌ی لی بوونه‌وه له‌ باسی حاجی قادر، یان به‌ کتیب یان به‌ زنجیره‌ گوتار
له‌سه‌ر شاعیرانی ریزی یه‌که‌می خاوه‌ن دیوانه‌کانمان بنووسم. بیگومان مه‌حوی
لوتکه‌یه‌ک بوو له‌وان. هه‌رچه‌ند شیعری مه‌حوی تا هفتا‌کانیش هینده‌ی شیعری
نالی و سالم و کوردی و شیخ ره‌زا و وه‌فایی و مصباح‌الدیوان... به‌ به‌رچاومدا
تینه‌په‌ریبوو، به‌لام ئه‌و نمونانه‌ی بیستبوومن و خویندبوومنه‌وه، بی هه‌لوه‌ست کردن،
شه‌به‌نگی مه‌حویان له‌ هه‌ستمدا به‌ره‌و پایه‌ هه‌ره‌ بلنده‌کان دهر د. مه‌هاره‌تیک‌ی له‌و
نمونانه‌دا ره‌نگی ده‌دایه‌وه ده‌تگوت له‌ گۆمی نالی بلق ده‌دات:

ئه‌وا له‌یلا به‌رۆژی هه‌شر ئه‌دا واده‌ی لیقا محوی
هه‌تا قامی قیامه‌ت ئاه و واوه‌یلا نه‌که‌م چ بکه‌م

چه‌ند ئاشکرایه «واوه‌یلا» جله‌وی هۆشت به‌ره‌و «وا له‌یلا» وه‌ ده‌بات که له‌ به‌رای
نیوه‌ دیری یه‌که‌می به‌یته‌که‌ ده‌دره‌وشیتته‌وه: «وا» ی سه‌ره‌تای وشه‌که‌ سیبه‌ری ئه‌و
«و» هی بو‌ ناو وشه‌ی دواتر برده‌وه و «له‌یلا» ی کرده‌وه به‌ «وه‌یلا». سه‌یریش
بکه‌ی ده‌بینیت له‌ «ئه‌وا له‌یلا» ده‌قی «وا له‌یلا» به‌ ته‌واوی دروست بووه. ئنجا له‌
وشه‌ی «واده» ی دوا‌ی وشه‌ی «هه‌شیریش» ته‌کانیک بو‌ ئه‌و «و» ه‌ باس کراوه
ده‌چیت که «له‌یلا» ی کرده‌وه به‌ «وه‌یلا» و به‌ تیریک دوو نیشان پیکراوه. ئه‌م
مه‌هاره‌ته، به‌ر له‌ مه‌حوی، ته‌نها له‌ نالی به‌دی کراوه که گوتوه‌تی:

بو‌ شه‌دی کلامت که به‌ اشرا‌بی لطافت
«لذة» ده‌گه‌یینی به‌ دل و «ده‌ن» ی مخاطب

به ثاقه‌ست و بو خاتری باستر روون كړدنه‌وه به‌یته‌كهم به ریتووسی كون نووسی،
 دارشتمی به‌یته‌كه و كه‌ره‌سته‌ی ته‌عبیری تییدا به‌كار هینراوه نوخته‌یه‌کی پیتی «ذ»
 ی گوشراو له «لذة» هوه ده‌گه‌ی‌نی به «دهن» و ده‌یکاته «ذهن». شه‌هدی كه‌لام
 له «دهن» دا كه به واتای دم و زاره جیی ده‌یته‌وه به‌لام كه «لطفات» ی تیكه‌ل
 بوو حه‌قیه‌تی بگاته «ذهن» یش. شه‌هد و دم هه‌ردوویان ماددین. به‌لام «ذهن»
 مه‌عنه‌وییه به «لطفات» كه وه‌ك ذهن مه‌عنه‌وییه ته‌و شه‌هدی پی ده‌گات. وشه‌ی
 «دهن» ی فارسی ته‌گه‌ر وه‌ك خو‌ی «دهن» بخویندریته‌وه کیشی به‌یته‌كه تیك
 ده‌چیت به‌وه‌شدا دیاره ته‌رخان كراوه بو قوستنه‌وه‌ی نوخته‌كه‌ی «ذ» تاكوو بیته
 «ذهن» كه له‌گه‌ل «دهن» نه‌ك «دهن» دا هاو‌کیشن.

سه‌یهری دواى «لذة» بکه یه‌كسه‌ر «ده‌گه‌ی‌نی» هاتووه كه هه‌ر «گه‌یاندن» چاری
 راگو‌یستنی ته‌و نوخته‌یه‌ ده‌کات بو سه‌ر «دهن». ده‌می‌نیتته‌وه بلین «دل» هه‌ر
 شیرنایی مه‌عنه‌وی شه‌ده‌كه هه‌ست ده‌کات. نه نوخته‌ی راگو‌یزراو به‌خو‌یه‌وه
 ده‌گریټ و نه په‌کیشی له‌سه‌ری كه‌وتووه بو‌یه‌یه ته‌و نوخته‌یه له شیوه‌ی «حتمی» بو
 «دهن» ده‌چیت. وه‌ك كه شیرنایی مه‌عنه‌وی بو دل و ذهن له‌باره، شه‌هدیش بو
 «دهن» كه ده‌مه له شویتی خویدا به ماددی ده‌می‌نیتته‌وه.

مه‌حویش كه له‌یلای له جیگه‌ی «یارم، مه‌حبوبه...» داناو نه‌یگوت:

ته‌وا یارم به روژی حه‌شر ته‌دا واده‌ی...

ته‌وا مه‌حبوبه روژی حه‌شر ته‌دا واده‌ی...

نیگارم وا به روژی حه‌شر ته‌دا واده‌ی...

مه‌به‌ستیه‌تی تی بگه‌ین ده‌یه‌وی «واله‌یلا» ویردی زاری بیت تا روژی قیامه‌ت. له
 سیبه‌ر یاخود له‌به‌ر تیشکی وا وه‌یلا و وا له‌یلادا «قامی قیامه‌ت» یش قوته‌ قوتیک
 له‌گه‌ل هیما ناسینه‌وه‌ماندا ده‌کات. ته‌گه‌ر نه‌گونجانی کیش لی گه‌رابایه‌ ده‌شیا «قامی
 قامه‌ت» له جیی «قامی قیامه‌ت» بی وه‌ك كه شیا واوه‌یلا له جیی واله‌یلا بی
 چونکه له پیشه‌وه‌ باسی حه‌شر هاتووه. له واتادا فه‌رق نامین له نیوان قامی قیامه‌ت
 و قامی قامه‌ت كه ده‌زاین قامی قامه‌تی ته‌و نازداره له‌یلایه هه‌زاران جار پتر
 په‌سه‌ندی مجیزی عاشقه. هه‌تا قامی قیامه‌ت ده‌بی بلیم واله‌یلا... ده‌رکه‌وتن و راست
 بوونه‌وی قامه‌تی له‌یلاش ئاواتیکه هینده‌ی حه‌شر له ته‌مای عاشق دووره. هینده‌ی
 حه‌شریش ئاشوویی شه‌یدایی له جیهان په‌یدا ده‌کات.

مه‌به‌ستم نیه بلیم ټو مه‌هاره‌ته و هونه‌ره‌ی مه‌حوی له‌م به‌یته‌دا چاولیکه‌ریه له‌وه‌وه
 بو نالی. خو ټه‌گه‌ر وه‌هاش بیت چ که‌مایه‌تی تیدا نیه. بگره زیده به‌هره‌یه‌کی
 مه‌حویه له‌و به‌یته‌دا دیار ده‌دات چونکه ټم جوړه چاولیکه‌ریه ټاسته‌نگترین ریگه‌یه
 شاعیر پیدای پروات له هونه‌ری شیعری خو‌به‌سنه‌وه به شیعری یه‌کیکی دیکه‌وه
 وه‌ک: اقتباس، تضمین، معارضة... راستییه‌که‌ی ټه‌گه‌ر مه‌حوی هه‌ستی به‌و هونه‌ره‌ی
 نالی کردبیت، که به ترجیحه‌وه ده‌لیم هه‌ستی پی کردوه. تاکه که‌سیک ده‌بیت له
 شوعه‌رای کوردی ده‌یاناسم ټو هونه‌ره‌ی له نالیدا دوزیبیته‌وه. من له گوتاریکی
 زنجیره‌ی «چه‌پکینک له گولزاری نالی» دا دوری ټم شیوه هونه‌ره‌ی نالی هه‌لاتووم،
 ټه‌وساش جار ی به‌یته‌که‌ی مه‌حویم نه‌دیتوو بو‌یه بوو په‌نجه‌م بو نمونه شیعری
 رانه‌کینشا له‌بابه‌تی به‌یته‌که‌ی نالی بیت، ټو هونه‌ره‌ش نه‌مبیس‌توو ناوی بو
 داندرا‌بیت مه‌گه‌ر به‌ته‌ئولیک ی دوور بدریته‌وه به «استخدام» ټه‌وساش په‌راویزی
 ټیستی‌خدام وه‌ها لیک ده‌کیشریته‌وه زورینه‌ی جوړه‌کانی «محسنات» ی تیدا جی
 بیته‌وه. ټیره‌ش جی لیکولینه‌وه‌ی باسی ټه‌وتوی نیه له مه‌حویمان بدزیته‌وه بو
 خو...

دوای دابرا‌نم له‌کوږ باری چالاکیم له مه‌یدانی نووسیندا گورا. حاجی و نالی جگه
 له‌وه‌ی که‌خوم به‌دل و زمانیش پیا‌نه‌وه خه‌ریک ده‌بووم، برپاری ټه‌نجوومه‌نی
 کوږیش ټه‌وه‌بوو لیان بکولمه‌وه و بو‌حسابی کوږ ټه‌ولیکولینه‌وانه بلاو بکریته‌وه.
 له‌به‌ره‌و کوټایی سالی 1978 هوه ټیمکان نه‌ما‌خوم ته‌رخان بکه‌م بو تاکه باسی
 که‌سیک یان‌بابه‌تیک سالی‌کم لی‌بخایینی مه‌گه‌ر یه‌کینک یان لایه‌نیک به‌رباری
 ټه‌رکی ټه‌و کاره بیت، ټیتر نه‌شیا چی دیکه‌ی به‌پلان و نه‌فه‌سی دریزه‌وه ته‌مای
 خوم له‌توژینه‌وه‌ی ټه‌ده‌ب وه‌یا ژیانی که‌سانی ده‌ستیشان بنیم. لوان و ریکه‌وت
 چونی هینا و کینی خسته‌توری فکر مه‌وه دیمانه‌ی به‌خیر، قه‌در، ریکه‌وت وه‌ها بوو
 که ټم سالی 1978 له‌گیانه‌لاوه‌ی به‌سه‌رچوونیدا هات دوو لیوه‌ی مه‌رگی لیک
 بنیت‌بابه‌تی ټم نووسینه‌ی به‌رکه‌وت و به‌میرات بو‌منی به‌جی هیش‌ت. ټاخر
 منیش 365 روژی ره‌به‌قی ره‌ق روولیم کردوه و لی بووم به‌میراتگر. ده‌لین سه‌یره
 له‌کوین به‌لام سه‌یرتره له‌روژگار که‌سالی وه‌ها ره‌ش میراتی وه‌ها گه‌ش به‌جی
 به‌ئیت. ټایه‌تی «یخرج‌الحی من‌المیت» م به‌بیردا ده‌ینیته‌وه.

مه‌حوی و هاهمه‌سله‌که‌نهره‌کانی له‌و جوړه ټه‌ستیرانه‌ن ټاوا بوون و بزر بوونیان بو
 نیه. له‌ده‌میکه‌وه به‌دل و هوش ټاشنایانم. پی به‌پنی فرازی بوونیشم له‌ناسینه‌وه‌ی
 بایه‌خ و نرخ و جوانی پتر ټوگری ناو و شاعیره‌تیا‌ن بووم. ټه‌و راستییه‌ش له‌زیده

پياوچاکي خۆمه‌وه نيه. بگره له زیده پياوه‌تی ئه‌وانه‌وه‌یه که له‌سه‌ر بنگه‌یه‌ک دامه‌زراوه به دروستترین عه‌یاره‌ی نرخپو سفتی و پته‌وویه‌که‌ی به ئیسپات ده‌گات، له‌گه‌یشتن به‌و ئیسپات‌ه‌ش ره‌نجم بردوه.

من له عه‌یاره‌ی نرخپو هه‌رچی خاترا‌نه‌یه تیم نه‌خویندۆته‌وه، مه‌رجه‌کانی په‌سه‌ندا‌یه‌تی عه‌یاره‌ش له‌بابه‌تیکه‌وه بۆ بابه‌تیک ده‌گۆرین. ئه‌و بابه‌تانه‌ی که لایه‌نی «جوانی» تییاندا بنه‌ره‌تیه‌یه ده‌بی له‌پله‌ی جوانیدا ژورووی «ناوه‌نجی» که‌وتیته‌وه ده‌نا به‌عه‌یاره‌ی من له‌سه‌نگ ده‌که‌وی، ناچاریش نه‌بی خۆمیان تی ناگه‌یه‌نم. بیکه‌س له‌مونا‌سه‌به‌یه‌کدا گوتی: هه‌ردوو گویم پر بوو... منیش ده‌لیم ئه‌رز و ئاسمان پر بوو له‌گۆرانی ناوه‌نجی و مۆسیقای ناوه‌نجی و به‌سته‌ی ناوه‌نجی و شیعری ناوه‌نجی و چیرۆک و ره‌سم و په‌یکه‌ر و شله‌ساواری ناوه‌نجیش تا‌کوو له‌ده‌فری ته‌حه‌مولمان که‌له‌رئیزیان کرد. ئه‌و بابه‌تانه - جگه له‌شله‌ساوار - تیکرایان به‌ر جغزی مه‌هاره‌ت ده‌که‌ون، بابه‌تیش هه‌ن وه‌کوو پزیشکی، به‌ننایی، خه‌باتی، دارتاشی، شه‌عه‌ده، چاپوک ده‌ستی... و ده‌یان و سه‌دان که‌سب و کار له‌هه‌مواندا مه‌هاره‌ت هه‌یه تا ئه‌وه‌ی پزیشکی ناماهر ده‌بیته مه‌رگی نه‌خۆش به‌لام دوو نوخته (نالیم پتر) لیکیان جودا ده‌کاته‌وه. نوخته‌ی یه‌که‌م ئه‌وه‌یه که هه‌رچی به‌ره‌و هونه‌ری ته‌واوه‌وه ده‌چیت لایه‌نی جوانی و مه‌هاره‌ت تیدا به‌رچاوتره تا ئه‌وه‌ی ره‌نگه هونه‌ر هه‌بی هه‌ر مه‌هاره‌تی رووت بیت که‌چی پزیشکی له‌سه‌ره‌تاوه زانسته دواتر مه‌هاره‌ته. نوخته‌ی دوهم ئه‌وه‌یه پزیشکی و نه‌جاری و لیخوری و به‌ننایی به‌رادیو و ته‌له‌فزیوون و سینه‌ما و شانۆ و نووسینی رۆژانه ناخريته به‌ر چاو و گوپی خه‌لق. گۆرانیبیژنکی نیوداشت له‌هه‌موو زاناکانی ولاتی خۆی مه‌شوورتر ده‌بیته، تیشیاندا هه‌یه له‌مه‌رگیدا کچان خۆیانیان بۆ کوشته‌وه.

شاعر بابه‌تیکه له‌لایه‌ن مه‌هاره‌ته‌وه ده‌که‌ویته نیوان ئه‌ده‌بی په‌خشان و هونه‌روه. بایی زیده پشکی له‌جوانی و مۆسیقا په‌خشان به‌جی ده‌هیلته‌وه بۆ لای هونه‌ر. هه‌رچی بابه‌تیکي پشکی جوانی و مه‌هاره‌تی تیدا به‌رچاو بیت له‌پله‌ی یه‌که‌مدا روخساره ئه‌وجا ناوه‌رۆک. تابلویه‌کی ره‌سم که مه‌رجی هونه‌ر و مه‌هاره‌تی تیدا نه‌هاته دی نرخ‌ی نابیت با له‌ناوه‌رۆکدا پیش نیسه‌ی ئاینشتاینیش که‌وتیته‌وه. ره‌نگه مولحیدیک وینه‌یه‌کی مه‌هاره‌تی که‌عه به‌ده‌یان هه‌زار دینار بکریته هه‌ر وه‌ک دینداریش له‌وانه‌یه ره‌سمی‌کی پشت له‌دینی پر له‌مه‌هاره‌ت به‌و نرخه بکریته به‌مه‌رچیک خۆی مه‌یلی هونه‌ری هه‌بیته. ئنجا که زانیمان شاعر خزمی هونه‌ره

هه‌قمانه لپی داوا بکه‌ین جوان و رازاوه بیت، که وها نه‌بیت له شیعرایه‌تی ده‌که‌ویت.

راستییه‌کی دیکه‌ی گرنګیش هه‌یه داوا له شاعر و ټنګرای هونه‌ر ده‌کات رازاوه و بی‌عه‌یب بیت. شاعر و هونه‌ر له چاو قسه و په‌خشان ټامیری مام سه‌لامه‌توکه‌ی ته‌عبیرن. جاری له پیشه‌وه با بلیم هونه‌ری رووت چونکه قسه ناکات په‌کجار په‌کجار به دره‌نگه‌وه رقی خه‌لق هه‌لده‌ستینیت له خوئی، شاعریش به دریزایی روژگار به قسه‌ی خوش و جوان و شیرین له قه‌لم دراوه و خاله‌به‌خشیش کراوه له جورته‌ټیکی تیدا بو‌ویت. شاعری بی‌په‌رده و پشت له دین که به ره‌هایی له ماوه‌ی هزار و چوار صد سالدا بلا‌بوته‌وه ری خوش نه‌کرد بو بلا‌و بو‌ونه‌وه‌ی په‌ک لاپه‌ره نووسینی په‌خشان‌ی پشت له دین و بی‌په‌رده.

چند سه‌یره که ده‌بینین هه‌موو ټه‌و تامه‌زر‌ویانه‌ی خه‌لق بو لای زایه‌ند «جنس» که به قسه‌ی نووسراو له کتیب و گوټار و روژناماندا ناشکیندریت به ره‌سمی رووت خوئی دابین ده‌کات هه‌ر چونکه ره‌سم هونه‌ره و قسه نیه گوټار و روژنامه‌ش هه‌ر ټه‌ون که هه‌ن. له‌مه‌وه ده‌لیم په‌خشان‌یکی هه‌لمه‌تی تیدا بی‌بو سهر روویه‌کی کومه‌لایه‌تی ناله‌بار ټه‌گه‌ر رواله‌ت و روخساری کزیش بیت جیی خویه‌تی ریزی لی بندریت چونکه ټازایی شه‌فاعه‌تی بو ده‌کات، قوتته‌راتیشی نه‌گرتووه جوان و شلک بیت. به‌لام هه‌مان هه‌لمه‌ت به شاعری لاواز نرخ‌ی ناییت چونکه مه‌رجی شیعرایه‌تی تیدا نو‌قسانه. په‌کیک نه‌توانی به شاعری جوان هه‌لمه‌ت به‌ریت خو په‌نجه‌ی له په‌خشان ره‌ق نه‌بووه هه‌لمه‌ته‌که بداته‌وه به په‌خشان. بو‌یه‌یه ده‌بینین نووسینی لاواز پتر له شاعری لاواز بلا‌و ده‌کریتته‌وه. به‌ټیکی له‌نگ بیت له خووه ده‌سریتته‌وه.

لزوم نایینم خووم له خوینته‌ران بکه‌م به پسپوری نرخ‌ی جوانی و بایه‌خی بابه‌ت له کاری ټه‌ده‌بی و هونه‌ری و هی دیکه‌شدا هه‌رچند ده‌شزانم بازار‌ی رو‌شنییریمان تا بلپی پیوستی به ناسینه‌وه‌ی ټه‌و نرخانه و پایه‌یان له پله‌ی خوار و ژوورودا هه‌یه چونکه به داخه‌وه له گه‌لنک نووسیندا دیتوومه به‌ره‌می ترسنوک وها بردراوه‌ته به‌رزایی هه‌ر ده‌لپی قاره‌مانه‌تی دوازه سواره‌ی مه‌ریوانم بو ده‌گیریتته‌وه.

شاعری شاعیره به‌سه‌رچوه‌کانی قوتابخانه‌ی «نالی» ده‌بی له و کولانانه‌وه سه‌یری بکریت. له لایه‌ن ناوه‌ر‌وکه‌وه ناشی له کوټایی صده‌ی بیسته‌مه‌وه عه‌یاره‌ی نرخاندن

به دیاری بنیرم، وه‌کوو کۆتک و تهبه‌قی دهسته‌وایی، تا‌کوو «ساقی له پهرده دهرهات و مه‌ستووره و غه‌یری وه‌حدهت له وجودا نییه و له ته‌ققه‌ی نال و شه‌ققه‌ی پانی به‌رزی و به‌هودی به‌چچه...» ی پی هه‌لبسه‌نگیندرین.

مه‌حوی که بدریته‌وه به رۆژ‌گاری خۆی تۆقه‌له‌یه که لهو تۆقه‌لانه‌ی گهردهن کیل که لهو دیوی ئاسۆی به‌سه‌ر‌چوونیا‌نوه به پرشنگ و تاووتین، روونا‌کایی و گهرمایی و جوانی له شیوه‌ی میراتی بی برانه‌وه بۆ چین له دوا چینی زیندووان به دیاری ده‌نیرن. چی گوتوه‌تی و کردوه‌تی به روخسار و ناوه‌رۆکه‌وه ده‌بی له نر‌خاندندا ئینسافی دۆستانه‌ی له‌گه‌لدا به‌کاربیت، ئینسافی دۆستانه‌ش پتویستی به لایه‌نگیری نییه. دوو نوخته‌ی سه‌ره‌کی ساده‌ی تیدا ره‌چاو بکری به‌سه:

1- داوا ناکری له شاعیر قاره‌مانی خۆبه‌خت کردوو بیت.

2- کهس بی عه‌یب نه‌خولقاوه.

به‌سه بۆ مرو عه‌یبی ئه‌وتۆی نه‌بی شه‌رمه‌زاری بکات.

ئنجا ئه‌گه‌ر که‌سی وه‌ها هه‌بوو به‌ نازایی له نیوان هه‌موو عالمدا خۆی له پیناو گه‌ل و مه‌فته‌ن گه‌یاندیته‌ په‌تی سیداره وه‌یا هینده‌ بینگه‌رد بووبیت له عومه‌ری عه‌بدولعه‌زیز و غاندیشی تپه‌راندیته‌، به‌لام ناشی ئه‌و پاله‌وانه‌تیه‌ سینبه‌ر به‌اویتته‌ سه‌ر خه‌لقوللای جیهان که خۆیان به‌خت نه‌کردوه کاتیک گله‌یه‌ک به‌سه‌ر شانی تیکرای میلیله‌تدا دوورا ئه‌وسا جینی خۆیه‌تی عه‌بیداری وه‌کوو بارانی په‌له‌ی ئیقلمیگیر هه‌موو شاعیر و ئه‌دیب و شیخ و مه‌لا بگریته‌وه.

لیره‌دا راستییه‌کی سه‌ر به‌ کۆمه‌لایه‌تی هه‌یه به‌ر په‌راویزی ئه‌م باسه‌ ده‌که‌وی له‌و ده‌مانه‌دا که کۆمه‌ل وه‌کوو گۆمی داوه‌ستاو بی جووله‌ ژیانیکی رۆژانه‌ی که‌م ره‌نگ به‌سه‌ر ده‌بات و وه‌ک چویلکه‌ و که‌رویشک خه‌ریکی گوزه‌ران و خۆپاراستنی «ئاگره‌ سووره له‌ خۆم دووره» یه‌ هه‌موو چالاکیه‌کی گۆم شه‌قین که‌ باری ئارام و مه‌ندی کووچه‌ و بازارې ری و بانان له‌به‌ر هه‌نگاوی که‌سابه‌ت و گوزه‌ران ده‌شوین خۆی زه‌ق و ره‌ق و ناحق ده‌نوینتی. که‌ گوتراوه له‌ قه‌ده‌ر به‌ری خۆت پیت راکیشه‌ وه‌یاخود مریشک هیلکه‌ی قاز بکات وه‌های لی به‌سه‌ر دیت ته‌عبیری له‌ دل و ده‌روونی ئه‌هلی بازار و کاسبی عاده‌تی و هه‌زاری بی ده‌سه‌لات داوه‌ته‌وه ئنجا هی ده‌سه‌لاتدار. به‌ دریتزایی رۆژگار بۆره‌ پیاوی سه‌ربزیو له‌ لایه‌ن ره‌ش و رووت و بی ده‌سه‌لاته‌وه سه‌رشکین کراوه «ئه‌گه‌ر به‌ ده‌ستم بوايه‌ په‌یکه‌ری سه‌ربازی نه‌ناسراوم

بؤ ئه و سهر بزيوانه هه‌ل دهنه» دواتر قسه گه‌شئتوته توجار و شيخ و مه‌لا. حاجي قادر له كۆبه‌ي صه‌ده‌ي نۆزده‌مدا نمونويه‌كي بي‌مانه‌ند و ده‌گمهنی چهندين صه‌د ساله‌ بوو، خو ئه‌گه‌ر مه‌لا نه‌بوایه و زماني له شيعری برنده نه‌گه‌رابايه هه‌رگيز نه‌ي ده‌تواني له به‌رگي فه‌لاحيكي نه‌خويندوو يه‌خه‌ي شيخ نه‌بي و شيخ غه‌فوور بگري‌ت، كه يه‌خه‌شي گرتن تواني له په‌نا مه‌لايه‌تي و شاعيري و شه‌خسيه‌تي خويه‌وه ريزي خوي بپاري‌زي دهنه كه‌س به ده‌نگيه‌وه نه‌رؤي. مريده‌كاني شيخ نه‌بيش كه برتي بوون له ره‌ش و رووت و كاسبي بازار و به‌شيكي توجاره‌كان و ئاغاي لي كه‌وته وه‌ها چاو ئازا بوون په‌له‌يان كرد له رؤزي رووندا هه‌لي بدرن. حاجي له‌گه‌ل ئه‌و ئازايه‌تي و هوشياريه‌شيه‌وه نه‌تواني له كوبي بگاته ئه‌و بزوييه‌ي پي ده‌لين چالاكي كوردايه‌تي، دواتريش كه له ئه‌سته‌نبوله‌وه په‌ندي كوردايه‌تي بو هاونيشتمانه‌كاني ده‌هه‌نارد كه‌س به كرده‌وه گوئي به قسه‌كاني نه‌بزووت. گومي داوه‌ستاوي كومه‌ل كه له بنه‌ره‌تدا به‌سهر هه‌ژاريه‌وه داوه‌ستاوه و په‌نگ خواردووي ژياني كوله‌مه‌رگيه، هينده‌ي عه‌زابي گوره‌وشار وه‌ته‌نگ دي‌ت له بزويي بي سهروبه‌ر و داك و باب كه‌وا تروسكه‌ي ئوميدكي نزيك و به‌رچاوي لي ده‌رناكه‌ويت.

كومه‌لي ده‌وله‌مه‌ند ئه‌گه‌ر به حه‌قيش نه‌بي به ناحق ده‌ستدري‌زي له جيراني ده‌كات. فه‌لسه‌فه و بيري رووناكي به‌ره و هاندان و هه‌لگه‌رانه‌وه‌ش له كومه‌لي نيوه مردوو كار ناكات. له نوخته نيگاي ئه‌م قسانه‌شمه‌وه نه‌بووني كيان له هه‌موو هويه‌ك بي ره‌زاتره بو چه‌سپاندي ئه‌و مرده‌لييه‌ي له هه‌ژاريه‌وه ده‌رسكيت.

به بيرم دي‌ت له بيسته‌كان و سييه‌كان خه‌لقی شار له شايي و به‌زمي شه‌وانه‌ي چايه‌خانه و دانيشتني ديوه‌خانه‌كان له شيعری غه‌رامي به‌ولاوه گويان له شتيكي ديكه رانه‌ده‌گرت، ناوناويه‌ك نه‌بيت گورانيي‌ز باي ده‌دايه‌وه سهر شيعری ئايني. ئنجا له خووه دياره كه‌وا به‌ر له 40 – 50 ساليش زووتر ئه‌و خه‌لقه هه‌ر شيعره دلداريه‌كاني حاجي قادريان له كوري شاديده‌وه. قوتابي مه‌كتب هه‌وه‌ل جار بوون به ئيستگه‌ي بي ته‌لي شيعری نيشتماني. له‌وانه‌وه ورده ورده خه‌لقه‌كه راهات ئاردی گوراني له مزاشي شيعری دلداري و وه‌ته‌ني به‌ارن. ره‌واي حه‌ق نييه ئيمه مجيزي سياسي و فه‌لسه‌في خومان له چه‌ژي مروی به‌ر له صه‌د سال بگيرين وه‌يا به عه‌ياره‌ي ولاته هوشياره‌كاني ئه‌و سهرده‌مه كوردستان و كورده‌واي هه‌لسه‌نگينين.

تایا ته‌گەر ئیساته‌که‌ی خو‌مان به ئیساته‌که‌ی ئەلمانیا و سوید بگرین چ دهرده‌چین؟ تا نووسینی ئەم دیرانه یه‌ک بانکی کورد له مندال‌دانی میژوو نه‌رسکاوه. نه‌ک بانک، تاکه یه‌ک «صرف» ی کورد په‌یدا نه‌بووه. ئیمه هه‌تا ئیستا له قسه به‌ولاوله فی‌ری هیچی دیکه نه‌بووین قسه‌که‌شمان له خه‌لق وه‌رگر‌توو. ئە‌گەر له‌وانمان نه‌یستبایه هه‌ر گال و بوغی رۆژگاری سه‌رده‌می حاجی و به‌ر له‌ویشمان ده‌کو‌تایه‌وه. با ئە‌وه‌ش له بیر نه‌که‌ین که حوکمداری بابان و سوران و ئە‌رده‌لان و نازانم کو‌ی له‌سه‌رده‌می خو‌یاند له‌گه‌ل هه‌موو شانازییه‌کی ره‌وای پی‌یانه‌وه ده‌که‌ین، به‌ند بوو به‌ده‌سه‌لاتی که‌سانیکی وه‌یا بنه‌ماله‌یه‌کی به‌ر زاراوه‌ی «ده‌ره‌به‌گ» ده‌که‌ون و له‌لایه‌ن به‌شیکی زۆری رۆشن‌بیرانی سه‌رده‌مه‌وه تۆمه‌تی برنده‌ی درنده‌یان تی ده‌گیری تۆمه‌تیش له به‌یندا نه‌بی ده‌بی بزاین ئە‌وه ئه‌میرانه و حوکمداران به‌کرده‌وه‌یان له‌واقیعی دوا‌که‌وتووی کورد زماندا تیمان ده‌گه‌یه‌نن که به‌رژه‌وه‌ندی خو‌شیان نه‌ی خستنه سه‌ر باری هاریکاری و دۆستایه‌تی ناوکویی له‌ئاست هه‌ره‌شه‌ی هیزه بیگانه زله داگیر‌که‌ره‌کانی ئە‌وسای کوردستان. خه‌لقه‌که‌ی ئە‌وساش، له دهره‌وه‌ی جغزی له‌شکر و ده‌ست و پاوه‌ندی حوکمداره‌کان ده‌وریکی به‌رچاوی تایبه‌ت به‌خو‌یانیان نه‌بوو له هه‌لس و که‌وت و چه‌ند و چۆنی رووداوی سه‌ر به‌حوکم و ئە‌وه‌ی له‌په‌لاماری بیگانه‌وه بو سه‌ر حوکمداره‌کان و خاکی کوردستان به‌نگه‌ت بو‌یان ده‌مایه‌وه.

چ سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ش له‌و تابلۆیه ره‌شه‌دا هه‌ل نازه‌قیته‌وه چونکه که‌سانیکی له‌وانه نه‌بووین پرسیان پی کرابی وه‌یا تی‌خو‌یت‌درا‌بنه‌وه له شه‌ر و ئاشتی و شیوازی حوکم و چه‌ند و چۆنی یاسای مالی و ئابووری... و هتد. به‌جۆریکی حه‌تمی و ناچاری هه‌ر خه‌ریکی خه‌ته‌جووت و دیراوی شیناورد و سه‌له‌م و ریبیده‌ی بازار و مه‌ر و ئاژەل له‌وه‌ران‌دن و ئالی ده‌لی بابای مزگه‌وت و زه‌رگ خو‌دان و شه‌پلته‌ خو‌اردن و خه‌ره‌ک ریسی و مازوو چنن و جموجۆلی گوزه‌ران ده‌بی، چاوه‌روان نا‌کرئ له‌یه‌کینکی وه‌ها بی کیفایه‌ت که‌ پرسای پی نه‌کرابی حه‌ز له‌چ ده‌کات ئا ئە‌وه بی کیفایه‌ته سه‌ر له‌قور بنیت بو حاکمیک لپی ده‌قه‌ومیت هه‌رچه‌ند لی قه‌ومانه‌که‌ی بو ئە‌ویش به‌سفتوسۆ بیت. له‌م سه‌رده‌مه‌دا من و تۆش که‌مه‌ترخه‌م ده‌بین که‌ پرسمان پی نه‌کریت. خو به‌خو‌شمان ده‌لین رۆشن‌بیر، پیش‌رۆ، رابه‌ر... ئنجا مام بارامی عه‌بابه‌یلپی سالی 1787 و 1887 که نه‌یده‌زانی کاغه‌زیش مۆر بکات ده‌بی چ به‌خه‌می ئە‌م دنیا‌یه‌وه بو‌ییت؟ کابرای جاف که‌ گوتی: مه‌حموود پاشا ده‌مری نامری وه‌قوته‌وه، وامی ده‌مری، ئە‌گەر وه‌های نه‌گوتبایه زۆله رۆله‌ی ئە‌وه سه‌رده‌مه دهرده‌چوو.

پیت سیر نه‌پیت بابایه‌کی ټو سهرده‌مه چ مه‌لا پیت و چ شاعیر و چ کاسبکار بؤ
 تیشکانی پاشای ئیسلام له ئاست پاشای نائیسلامدا په‌روشی پتر بووپیټ له و
 په‌روشه‌ی بووپیټی له تیشکانی حوکمداریکی کورد به‌رانبه‌ر پاشای ئیسلام چونکه
 باوهری ئیسلامه‌تی له شوبه‌دا نییه که هه‌بووه به‌لام هه‌بوونی باوهری قه‌ومایه‌تی ټو
 بی شوبه‌یه نییه. ئیستاکه‌ش خه‌لقه‌که به پیی باوهری خوی په‌روش ده‌خوات چ
 روښنیر و چ نه‌خویندوو ته‌نانه‌ت باوهره سیاسییه‌کانی ناو کوردایه‌تی و هه‌موو
 جیهانی سییهم هه‌مووی بۆته‌ ئاینیک که ره‌خنه هه‌لنه‌گری و رابه‌ره‌کانیان له پایه‌ی
 پیغه‌مبه‌رایه‌تیدان ئیتر سیر نییه ټوانیش قه‌ومایه‌تی به‌ قوربان «خه‌لیفه» ی
 شه‌قامه‌ریی باوهره‌که‌یان بکه‌ن وه‌ک روښنیران بی په‌روا ده‌یکه‌ن.

مه‌حوی مه‌لا و ته‌ریقه‌دار و شاعیر بووه. نه‌ لپی داوا ده‌کری به‌ ته‌نھا شپرو تیر له
 زوردار هه‌لبگریټ که ټه‌گه‌ر هه‌لبگریټایه‌ ده‌بوو به‌ر له هه‌موو زورداریک یه‌خه‌ی
 ئیمپراتوری عوسمانلی بگریټ. نه‌ گل‌یشی بؤ ده‌چیته‌وه له‌وه‌دا که زیده له هه‌موو
 میلله‌ت کوردایه‌تی هه‌لنه‌کردوه. ټه‌گه‌ر له خومان به‌سلمینین دروشمی سیاسه‌تی
 سالی 2087 به‌سهر داروه‌کازی مه‌حوییه‌وه بشه‌کینینه‌وه ده‌بی خه‌ریک بین له
 خه‌یاله‌وه دروشمه‌ سیاسییه‌کانی سالی 2087 به‌ چه‌ره‌گه و نه‌قیزه‌کانی نمایشتی ټم
 روژه‌ماندا بدرووین، به‌ گه‌ز و گریی خومان ئیفلاس ده‌که‌ین.

به‌ پیی ټو باس و خه‌به‌رانه‌ی له مه‌حوییه‌وه به‌ ئیمه‌ گه‌یشتوه له لایه‌ن ره‌وشت و
 ټاکاره‌وه هه‌رچی خه‌وشیکی له‌وانه‌ بی ټاده‌مزاډ به‌ داوټوه‌ بکری تییدا نه‌بووه. مه‌لای
 ته‌ریقه‌تداری خواناس، له جغزی باوهری ئیسلامه‌تی خوی ده‌رنه‌چووه. گوزه‌رانیشی
 هه‌ر بابی په‌له‌کوټکه‌ی ژبانیکی ساده‌ بووه که به‌ حال له مه‌لایه‌کی مه‌درسه‌ و فه‌قی
 ده‌وه‌شیته‌وه. ټو سه‌فه‌ری که به‌ پیی قسه‌ی ماموستا سه‌جادی بؤ ټه‌سته‌مبؤلی
 کردوه له سالی 1883 ز گویا چاویشی به‌ سولتان عه‌بدولحه‌مید که‌وتوه. ټه‌گه‌ر
 رووی دابی، خه‌به‌ریکی خۆشه‌ پایه‌ی مه‌حوی له ساده‌ مه‌لا و ته‌ریقه‌تداریکی به‌رمال
 به‌ره‌ژوورتر ده‌بات، زوریش نه‌ک که‌م، چونکه‌ گه‌یشتن به‌ سولتان له و سهرده‌مه‌دا
 کاریکی ئاسان نه‌بووه. پیاویکی شۆره‌تی مه‌زنایه‌تیه‌که‌ی به‌ر له خوی چوونه‌ لای
 سولتانی بؤ هه‌موار نه‌کردیټ ته‌مای سهردانی سولتانی نابیت. سولتانیش له حسابیدا
 نه‌بووه هه‌ر بۆره‌پیاویکی ټاره‌زووی کرد خپرا ده‌رگای «بابی عالی» بؤ بکریټه‌وه. خؤ
 ټه‌گه‌ر دروست کردنی خانه‌قاکه‌ی «مه‌حوی» ش مایه‌ی ټو ریزگرته‌ بیټ هینده
 به‌لگه‌ی شه‌خسیه‌تی مه‌حوی ده‌چه‌سپینی. ټو روباغیه‌ فارسیه‌ش که له لاپه‌ره
 «بیستوحوت» ی پیسه‌کیه‌که‌ی دیوانی مه‌حوی، له شه‌رحی ماموستا مه‌لا

عبدالکهریم و کاک موحه‌مه‌د، به عیب حساب کراوه له‌سهر مه‌حوی به‌وه‌دا که حه‌مه‌علی شای قاجاری پی هه‌لداوه‌ته‌وه، ته‌ویش ده‌بی بدریته‌وه به‌وه‌سهرده‌مه‌ی تیدا هونراوه‌ته‌وه تا ته‌گه‌ر خه‌ل‌فی سلیمانی وه‌یا کوردستان به‌تیکرای به‌سهر مه‌حویان به‌عیب حساب کردیت ئیمه‌ش پیره‌ویان لی ده‌که‌ین. به‌لام ده‌بی که ته‌مه‌مان کرد هه‌موو ته‌وه‌رؤش‌نیره کوردانه‌ش تاوانبار بکه‌ین که به‌بروسکه‌ی گهرم و گور پیروزبایان له‌عبدالکهریم قاسم کرد له‌سهر بومباردمانه‌که‌ی کوردستان له‌یانزه‌ی ته‌یلولی 1961...

من دلنیام له‌وه‌ی که مه‌حوی گله‌یی لی نه‌کراوه‌ چونکه‌ ته‌وه‌ خه‌ل‌قه‌ی که به‌خه‌یال ده‌یانخه‌ینه‌ سهر گله‌یی کردن له‌مه‌حوی بو‌خویان به‌رزه‌پی بو‌زابتیکی تورک راست ده‌بوونه‌وه و ده‌سته‌ونه‌زه‌ر به‌رانبه‌ری ده‌چه‌قین. کورده‌که‌ی ئیرانیش له‌ئاست حکومه‌ته‌که‌ی قاجاری هه‌روه‌ها بوون که‌سیش به‌ته‌ما نییه‌ گله‌یی به‌خه‌به‌ر به‌ینی لیان. واقعیکی هه‌ناسه‌بری پشتشکینی ته‌وه‌ خه‌ل‌قه‌ی تیدا گرفتار بووه‌ ته‌وه‌ نییه‌ له‌ترسی گله‌یی دواړوژ (که هه‌ر به‌وه‌همیش دانه‌هاتووه) سه‌ریچی و سینگ ده‌ریه‌راندنی پی کردن له‌ئاست داگیرکه‌ری بی ره‌حم. سه‌یری میژووی کون و نوي بکه‌یت ده‌بینیت کورد که‌متر له‌میلله‌تانی دیکه‌ مه‌ودای کورپتی و ده‌ماغ به‌رزی شک بردوه.

قسه‌ له‌م رېبازوه‌ شریته‌ی هه‌یه‌ من لی‌ی ده‌برمه‌وه. به‌لام راستیه‌که‌ی حه‌زم ده‌کرد بزائم ته‌وه‌ روباغیه‌ له‌چ زه‌رفیک و به‌چ نیازیک داندراوه‌ و چوناوچونی بو‌مه‌دح کراوه‌که‌ به‌ری کراوه. مه‌حوی هینده‌ کون نییه‌ سه‌روشونی خه‌به‌راتی بزر بوویت، له‌غه‌ریبیش نه‌ژیاوه‌ تا‌کو مه‌ودای دوور باس و خواسی کپ کردیت. له‌نمونه‌دا ده‌لیم ته‌وه‌ نه‌فی کرانه‌ی ته‌وه‌ و چهند مه‌لایه‌کی دیکه‌ی سلیمانی بو‌به‌غدا که له‌سالی 1291 ک روویداوه‌ و له‌لاپه‌ره «شه‌ش» ی دیوانی مه‌حوی باسکراودا هویه‌که‌ی به‌نه‌زانراوی هیلراوه‌ته‌وه‌ خستمیه‌ سهر پرس کردن. به‌کورتی ده‌لیم به‌ته‌له‌فون داوام له‌برادهرم‌علی ده‌رویش کرد له‌سلیمانی، ته‌ویش قسه‌که‌می به‌ماموستا عبدالل‌اگرین راگه‌یاند، ته‌ویش له‌هه‌مان ده‌مدا به‌ته‌له‌فون پی‌گوتم که له‌مه‌لا‌ئه‌سعدی مامی خوی بیستووه‌ چهند مه‌لایه‌ک به‌حکومه‌تیاں راگه‌یاندوه‌که مه‌حوی و مه‌لاکانی دیکه‌ پی‌وه‌ندیان به‌حکومه‌تی ئیرانه‌وه‌ هه‌یه‌ بو‌سست کردن ده‌سه‌لاتی عوسمانلییه‌کان... گوتیشی ته‌م باسه‌ی له‌گوتاریکی خوی که‌سالی، وا بزائم، 1977 له‌گوفاری زانکوی سلیمانی بلاوکراوه‌ته‌وه، شه‌رح دراوه، دیاره‌ه‌سوودی، مه‌لاکانی خه‌به‌رده‌ری خستوته‌ سهر ریگه‌ی وه‌ها دزیو، پشی ناوی به‌

ته‌ئویل عوزریان بۆ بهینینه‌وه به‌وه‌دا که وا ره‌نگه‌ جو‌دایی مه‌زه‌ب له سنییه‌وه بۆ شیعه که‌مهری هی‌ممه‌تی بۆ چوغلی پی به‌ستین...

مه‌حوی که به عه‌یاره‌ی ئاکار و ره‌فتار و ئه‌ده‌بیاتی سه‌رده‌می خو‌ی هه‌لکیشری‌ت له ئاکار و عه‌قیده‌دا خواناسی‌کی راست و حه‌قه‌رست ده‌رده‌چی‌ت، دیاره‌ مرؤی ئه‌وتویی راست و حه‌قه‌رست لای چاکه‌ی خه‌لق ده‌گری‌ت که ئه‌گه‌ر به کرده‌وه‌ش نه‌یتوانی بی‌ت حه‌ق به‌ خاوه‌ن حه‌ق بگه‌یه‌نی‌ت به‌ دل و به‌ زار و به‌ قه‌لم راره‌وی حه‌ق‌ناسی و حه‌قسه‌لمینی و دژه‌سته‌می ده‌گری‌ته به‌به‌ر. لیره‌دا ده‌بی بلیم، په‌ندی «له‌ شاری کویران ده‌بی چاو بنووقینیت یان ده‌ست له‌سه‌ر چاوت دابنی‌ت» هه‌ر نه‌بی بۆره سی‌به‌ری‌کی خو‌ی ده‌خاته‌ سه‌ر ره‌فتاری ئاده‌می. ئه‌و بۆره سی‌به‌ره‌ش له‌ که‌س به‌ عه‌یب ناگیریت.

حه‌دیس‌ی مه‌شووری «من رأی منکم منکرا فلیغیره بیده فان لم یستطع فبلسانه فان لم یستطع فبقلبه وذلک اضعف الایمان» ده‌ستووری واقعی و ئینساف کارانه‌یه له‌م مه‌یدانه‌دا. چاره‌سه‌کردنی به‌دایه‌تی و سته‌م و بی‌وایی و ئاکاری وه‌ها چه‌په‌ل به‌ پاله‌وانبازی تاک تاکی مرؤی که‌م ده‌سه‌لات ورینه و وه‌مه‌، له‌ زور باردا خو‌ دزینه‌وه‌ش له‌ به‌دایه‌تیه‌کی که‌ زۆردار به‌سه‌ر خه‌لقیدا ده‌سه‌پینی ئاسان نییه. به‌سه‌ بۆ شه‌رافه‌تی مه‌حوی و که‌سانی وه‌ک ئه‌و له‌ جغزی ئه‌و حه‌دیسه‌ ده‌رنه‌چن. ئیمه‌ ئه‌گه‌ر له‌ کولانه‌ی «نظری» یه‌وه سه‌یری کۆمه‌لایه‌تی بکه‌ین ده‌بی به‌وه‌ رازی بین مرؤ خراپه‌ ناکات، که‌ خراپه‌ی نه‌کرد خاله‌به‌خش بی‌ت له‌ به‌ره‌له‌ستی نه‌کردن له‌ خراپه‌ی غه‌یر، کۆمه‌لایه‌تیش لیره‌دا ئه‌وه‌یه که‌ خو‌مان و مه‌حوی تیدا زی‌اوه‌ نه‌ک هی‌ سویره و فنله‌نده. لایه‌نی «نظری» ش لیره‌دا ئه‌وه‌یه که‌ «مرؤ» خراپه‌ی نه‌کرد خراپه‌ نامینی به‌ره‌له‌ستی لی بکری‌ت.

دوای ئه‌وه‌ی له‌ لایه‌ن ئاکار و کرداره‌وه له‌ مه‌حوی بووینه‌وه بۆ ئه‌و ئه‌نجامه‌ی پی‌ گه‌یشترین له‌ شه‌رافه‌ت و خاوتی و خواناسی و دادخوازی، چ ری‌گی‌یه‌ک له‌به‌ر هه‌نگاوی مندا نامینی تی‌یرا برۆم له‌ باسی ژیان و به‌سه‌ربردن و رووداویکی به‌ده‌نگ و سه‌دا دووچاری بووی‌ت چونکه‌ هه‌ر ئه‌وه‌ی لی ده‌زانم که‌ به‌ کورتی له‌ پی‌شه‌کیه‌کی دیوانی مه‌حوی باسکراودا هاتوه. له‌مه‌ش بترازین، من نه‌هاتووم له‌ ژیان و به‌سه‌ره‌اتی مه‌حوی بکۆلمه‌وه چونکه‌ مونسه‌به‌که‌ی می‌ه‌ره‌جان په‌راویزی به‌ دوری ئه‌م نووسینه‌دا کیشاوه که‌ مه‌به‌ستی بنجی تیدا ده‌بی ئه‌ده‌ب بی‌ت نه‌ک به‌سه‌ره‌ات. ئه‌مه‌ له‌ لاییکه‌وه.

له لاییکي دیکه‌شه‌وه به‌پیی تیگه‌یشتنی من له هیمای رووداویکی ره‌نگی دایته‌وه له دیوانی مه‌حوی به و جوړه‌ی تیم بگه‌یه‌نی که ده‌خلی تایه‌تی هه‌بوویت له ئه‌ده‌بی مه‌حوی وه‌یا رووکاری به‌ره و لایه‌نیکی نویدا سووران‌دیبت هیچی ئه‌وتو نابینم له‌چاو ته‌قالیدی شاعیره کونه‌کانمان زه‌ق خو بنویتیت. له نمونه‌دا ده‌لیم سه‌یریکی قه‌صیده‌ی لاپه‌ره 121، 122، 123، 124 له دیوانه‌که‌ی مه‌حوی بکه که له تیشکانه‌که‌ی رووسان به‌رانبه‌ر ژاپونیای سالی 1905 هونراوه‌ته‌وه و به هه‌مووی یه‌ک سال ماوه ژیانی مه‌حوی له 1906 کو‌تایی بیت. ده‌بینیت چ فه‌رقیک نییه له نیوان ئه‌و قه‌صیده‌یه و هه‌رچی پیش خو‌ی گوتراوه له لایه‌ن دارشتن و فه‌ره‌ه‌نگوک و باوهر و ته‌صور و هه‌رچی شتیکی که ری‌تی تی ده‌چی بیته‌ ناو شیعری شاعیر وه‌یا ره‌نگیکی جودا‌که‌روه‌ی تی هه‌لسویت. باوهر ناکه‌م له و تاکه‌ ساله‌شدا که ته‌مه‌نی مه‌حوی (1252 – 1326) به‌لای که‌مه‌وه 73 سال بووه مه‌ودا هه‌بی بو گورانیک و رووسورانیک کار بکاته‌ سه‌ر خو‌ی یا ئه‌ده‌بی. گه‌وره‌ترین بنگه‌ی خه‌یال له و قه‌صیده‌یه‌دا دوو شته. یه‌کیان ئه‌وه‌یه که «زور» له ئاست «که‌م» دا هه‌لاتووه به‌وه‌شدا باشتر توانای کردگار بو خه‌لق ئاشکرا ده‌ییت، ئه‌مه‌ش عه‌قیده دلخوش ده‌کات. دوهمیان ئه‌وه‌یه که «قیصر» له زمانی رووساندا «چار» ه ئیتر ده‌رفه‌ت په‌یدا بووه بو که‌لک وه‌رگرتن له ریکه‌وتیکی خوش که له کوردی و فارسیدا وشه هه‌ن «چار» بیت وه‌یا «چار» ی تیدا بیتبه‌ واتای هه‌مه‌چه‌شنه:

چاری قه‌ده‌ر بزانه‌ نیه، چه‌نده چاری وا
بی چاره‌ ما که بوو به دوو په‌نجه‌ی قه‌زا دوچار

ئا له‌م دوو نیوه‌ دیره‌دا چوار جاران جیگه‌ بو «چار» دوزرایه‌وه، له به‌یتی دیکه‌شدا «چار» هاتووه له جیاتی «چوار» ئه‌مه‌یش شتیکه له چه‌ژی شاعر شیرن دیت. له‌م قه‌صیده‌یه‌دا ده‌رفه‌ت بو منیش هاتوه که ده‌وری به‌یتی چواره‌می هه‌لیم:

دره‌ تریشه‌ییکه که کیوی ده‌دا به باد
ئه‌شبه‌ه - ئه‌وه‌نده زوره‌ به که‌س نایه‌ته شومار

لهم به‌یتهدا هیمایه‌کی به‌هیز هه‌یه بو‌ تايه‌تی «فلما تجلی جعله دكا وخر موسی صعقا». ماموستا مه‌لا که‌ریم و کاک محمهد ئەم لایه‌نه‌یان تینه‌خویندۆته‌وه. سه‌یر ئەوه‌یه پاش مه‌رگی مه‌حوی به 39 سال بۆمبای ئاتۆم «ذره» به‌سه‌ر ژاپوندا هاته‌ خوار و ئەو تریشقه‌یه‌ی لی که‌وته‌وه که‌ ده‌زانین کیو د‌ه‌دا به‌ باد. ئە‌گه‌ر مه‌حوی مریدی مابانایه «ذره‌ تریشقه» یان بو‌ به‌ پیشبینی و که‌رامه‌ت له‌ قه‌لهم د‌ه‌دا.

که‌ ده‌لیم لهم نووسینه‌دا باسی چۆنیه‌تی ژیان و رووداوه‌کانی به‌ره‌نگاوی مه‌حوی مه‌به‌ست نییه‌ نه‌هاتووم بلیم زانینی ئەو لایه‌نه‌ که‌م بایه‌خه، هه‌ر ئەوه‌یه که‌ جیگه‌ی لیره‌دا نابیته‌وه. ئەمما ئە‌گه‌ر بلیم بو‌ تیگه‌یشتنی مانای شیعره‌کانی دیراسه‌ی ژیان و میژووی سه‌رده‌مه‌که‌ی پیوسته، راستیه‌که‌ی زور به‌ داخه‌وه، ناوناوه‌یه‌ک نه‌بی شاعیره‌کانمان تابلوی ده‌روونی خوینان به‌ شاعر کیشاوه‌ نه‌ک بوونه‌ته‌ ئاویتنه‌ی رۆژگاریان. بوونی شاعیر و مه‌لا و خوینده‌وار به‌ ئاویتنه‌ی واقع به‌وه‌نده‌ نابی باسیکی زولم وه‌یا خه‌فه‌تیک بو‌ داد وه‌یا ره‌نگیکی عاده‌تی واقع بکه‌وتنه‌ به‌ره‌میانوه‌ چونکه‌ مروف هه‌ر زار هه‌لینیت به‌ناچاری شتیکی به‌ زماندا دیت پیوه‌ندی به‌ بازار یاخود کۆلان یاخود مز‌گه‌وت و ته‌کیه و خه‌رمان... وه‌ هه‌بیت با هیج مه‌به‌ستیکی نه‌بیت من و تو له‌ نووسیندا به‌ دۆستی میژووی هه‌لده‌ینه‌وه. که‌ مروفه‌که‌ که‌وته‌ سه‌ر باری شاعرانان ده‌ست ده‌کات به‌ بژارده‌ کردنی ویتنه‌ی شیعری. له‌ رۆژگاری مه‌حوی و پیش مه‌حویدا «ویتنه‌ی شیعری» ئەوه‌بوو که‌ له‌ دیوانه‌کاناندا ده‌ببینن. خه‌یال، ورده‌کاری، ئارایش، نوکته‌ئارایی، مه‌هاره‌تی دارشتن، ویتنه‌ی هونه‌ری تازه یاخود ته‌قلیدی به‌ پیی ده‌سه‌لاتی شاعیر... و شتی ئەوتوی که‌ چارچیوه‌ی مه‌فه‌وومی سه‌لمیندراو و به‌ عیاره‌ی مه‌قبول پیوراو کیش و قافیه‌ی ریک بن. ئەوه‌نده‌ی شاعیر خه‌ریک بوو به‌ زمانی شیعری ئەوسا ئیسپاتی نه‌بوونی ده‌می یار بکات و که‌مه‌ره‌که‌ی له‌ موو باریکتر بکیشیت گویی نه‌داوه‌ته‌ رووداو، بگه‌ر خوی له‌ چاکه‌ و خراپه‌ی دنیا نه‌گه‌یاندوه‌وه. سه‌رنج بگه‌ریت ده‌بینیت شاعیره‌کان مه‌نه‌ه‌جیکیان نه‌بووه‌ بو‌ خو تیگه‌یانندی کاروباری ئەم دنیا، که‌ی رووداوێک که‌وته‌ به‌ر مجیزی یاخود خزمه‌تی مه‌هاره‌تیکی ناو شیعری کرد نیگاییکی لی خوار ده‌کاته‌وه. سالم ئەو شیوه‌نه‌ی بو‌ بابانه‌کان کرد له‌وه‌وه‌ بوو که‌ برین که‌وتبوه‌ له‌شی خوی ده‌نا هه‌شت سالیکی پیش تیچوونی بابان ره‌واندز لی قه‌وما بوو بیری بۆی نه‌چوو. هه‌لبه‌ت من زور مه‌منوونی سالم که‌ شیعری خوی کرده‌ لاواندنه‌وه‌ بو‌ شیوه‌نی تیچوونی بابان، خو ده‌یتوانی به‌و ئەده‌به‌ پیدزلیکه‌ بکات به‌ره‌و ده‌سه‌لاتی نوی، که‌ نه‌یکرد له‌ مه‌ردایه‌تی و هه‌ستی بریندار و ده‌ماری که‌رامه‌ته‌وه‌ بوو. به‌لام ده‌بی خو‌مان به‌

سه‌هوو نه‌به‌ین له ده‌لاله‌تی رووداو. لهو ده‌مانه‌دا که‌س گله‌یی نه‌بووه له خو‌دزینه‌وه وه‌یا خاموش بوون له نگه‌ته‌ی یه‌کیکی له نزیکه‌وه خزم و دؤست نه‌بوویت. به ریکه‌وت مه‌حوی و سالم و کوردی... شیعریان هه‌یه لیان ده‌بیته شایه‌دی چاکه و خراپه، ئه‌دی ئه‌و عاله‌مه‌ی که شیعری نه‌گوت خو هه‌موویان هه‌ر بیباک بوون بؤچی جاهیل بوونیان بیته شه‌فاعه‌تکار؟ هه‌ر ئه‌و جاهیله له‌سه‌ر گیسکیکی خو‌ی ئاماده بوو دز بکوژیت که‌چی بؤ ره‌واندز گوئی نابزویت!!! شاعیره‌کان کفریان نه‌کرد به‌هره‌یان هه‌بوو. ناشاعیره‌کانیش چ چاکه‌یان نه‌کرد که به‌هره‌یان نه‌بوو. با ئی‌مه عه‌یاره‌مان خوار نه‌بیته و ته‌رازوومان له‌نگ نه‌که‌ین به‌وه‌دا که چاکه‌ی شاعیره‌کان له بیر بکه‌ین هه‌ر چونکه وه‌کوو ئاپوره‌ی خه‌لق هه‌ستیان به ئیش و ئازار کردیته نه‌ک وه‌کوو غاندى.

من که له‌سه‌ر شاعیر ده‌که‌مه‌وه جه‌ماوه‌ر خه‌تابار ناکه‌م. ده‌مه‌وی به‌ چاویکی ئینسافه‌وه سه‌یری خه‌لقى لی‌ره به‌ پیشه‌وه بکریته. نه شاعیر و نه غه‌یری شاعیره‌باریکی نه‌فسی و ژیا‌ری و رامیا‌ری و ئابووری ئه‌وتودا نه‌بوون ریز بگرن و له‌ دژی زور و سته‌م هه‌لچه‌قن. هه‌زار لومه‌ی به‌ دوا کاتی ئه‌م رۆژگار هه‌زار یه‌کی ئه‌و نه‌گه‌تیبه که بابایه‌کی به‌ر له 100 سال به‌ شه‌ق و شوپلاق ده‌خرايه زیندانه‌وه و مال و مندالیشی له ترسان و له برسان زیره‌یان لی هه‌لده‌ستا. هه‌ستی سړی کومه‌لایه‌تی ئه‌و سه‌رده‌مانه که می‌زوو کرد بوو نه‌ک هی نامه‌ردایه‌تی خه‌لقه‌که، وه‌ها نه‌بوو بؤ ئازاری غه‌یر به‌خه‌به‌ر بیته وه‌یا بتوانی تیماری ده‌ردی غه‌یر بکات. هه‌ر که‌سه خه‌ریک بوو بؤ خو‌ی بژیته و به‌ره‌که‌ی له ئاو ده‌رکات، ئینجا که من گله‌یته لی نه‌که‌م توش گله‌یته به‌ سه‌رمه‌وه نامینی...

چ شاعیر و چ غه‌یری شاعیر له هه‌چ سه‌روبه‌ریکی کاری دنیا به‌شدار نه‌بوون هه‌تا چاوه‌نۆربین ده‌نگی هه‌لوه‌ستی ره‌خنه‌گرانه‌یان له کاری نار‌ه‌وا بیه‌ین. هه‌لوه‌ستیش قسه‌ی رووت نییه، کرده‌وه‌ی له‌گه‌له چ زالمیکیش به‌ ته‌ما نه‌بووه له قسه‌ی رووت تووره‌ بیته. له نووسینیکی عه‌ره‌بیم، که جارئ له ژیر چاپدایه‌ گوتومه «کل فلسفه فی الارض وکل حکمة فی السماء تکون معطلة اذا عدت بشرا یؤمنون بها ایمان اداء وتنفيذ» دواتریش له‌و نووسینه‌دا ده‌لیم: سته‌مکار چونکه ده‌یزانی ئه‌وانه‌ی له دیوانی داده‌نیشن ریاکارن هه‌رگیز خه‌یالی بؤ ئه‌وه نه‌چوه که له شیعردا دژی سته‌م قسه‌ ده‌که‌ن ئه‌ویان مه‌به‌ست بوویته خو ئه‌وان پاته‌وپات به‌ داد و ئینسافی ئه‌ویان هه‌لده‌گوت. له کورده‌واریدا شاعیری «مداح» به‌ واتای مه‌فه‌وومی سه‌رده‌مه کۆنه‌کان په‌یدا نه‌بووه چونکه باری وه‌های به‌ خو‌وه نه‌دیتووه له ده‌وله‌مه‌ندی و

سیاسه‌تمه‌داری و به‌رژوه‌ندی زل که بو ده‌ولت پاریزی په‌کی له‌سهر شاعر که‌وتیټ. له کوردستانی باشووردا به‌ر له ټاخه‌لیوه‌ی حوکی عه‌بدوړپه‌حمان پاشا شاعری عه‌رووزی کوردیمان نه‌بوو چ جایی شاعیری مداحمان هه‌بیټ. شیخ ره‌زا به هه‌ره‌شه نه‌ک ده‌ست پانکرده‌وه مزه‌ی مه‌دحی له که‌سانیک ده‌ستاند که‌ه‌زیان ده‌کرد باسیان نه‌کریت. ټم حاله‌ته‌ی ده‌ستکورتی و بی سامانی و هه‌ژاری سیاسی وه‌های کرد که شاعری سه‌رده‌می مه‌حوی له‌و جغزه‌دا بمینیتته‌وه که شاعری شاعیره‌ گۆشه‌گیره‌کانی سه‌رده‌می عه‌باسی و دواتریش تییدا قه‌تیس مابوو. له‌و ده‌مانه‌دا که شاعیری مزه‌خوړ دیوانی خه‌لیفه و ټمیر و وه‌زیره‌کانیان به شاعری زیرنگه‌دار ده‌رازانده‌وه شاعیری گۆشه‌گیر زوړ بوون شاعران بو ده‌روونی خو‌بان ده‌گوت. بیگومان ټه‌گه‌ر له کورده‌واریشدا بازارپ شاعری مه‌دح به‌بره‌وبایه مه‌حوی هه‌ر ټه‌وه ده‌بوو که‌ه‌یناسین. ټه‌و تاکه‌ روباغییه‌ی بو‌شای ټیران به‌سی به‌لگه‌ی مه‌حکم ټیسیاتی قسه‌که‌م ده‌کات: به‌لگه‌ی یه‌که‌م ټه‌وه‌یه که‌تاقانه‌یه. به‌لگه‌ی دووهم ټه‌وه‌یه که‌ ده‌ست پان‌کرده‌وه‌ی تییدا نییه.

به‌لگه‌ی سییهم ټه‌وه‌یه که‌ ټه‌ویش وه‌کوو حاجی قادر مه‌دحی ده‌سه‌لاتداری نزیکي نه‌کرده‌وه‌ی پاداشی لی بکریت.

له‌نووسینیکی هفتاکاندا بایی زانینی خو‌م و هوش پی‌شکانم دیارده‌ی کناره‌گیری و خو‌له دنیا نه‌گه‌یاندن و وسکت بوون له‌رووداو و ټه‌و جوړه‌دووره‌پاریزی‌یه‌ی شاعیره‌ناسراوه‌کانی لیره‌به‌پیشه‌وه‌مانم شیکردوټه‌وه‌که، وه‌ک به‌بیرمدا دیته‌وه‌و پیشی رازیم، دیارده‌که‌ده‌چیتته‌وه‌بو‌بیده‌سه‌لاتی و به‌شدار نه‌بوون له‌هه‌لسوکوته‌ی دنیا و قه‌ومانی کاری گرنگ و چاره‌سهر کردنی گرفت و کو‌سپی کو‌مه‌ل و ټه‌و ته‌رزه بی‌ته‌ره‌فییه‌ناچارییه‌ی که‌ده‌کیشیتته‌وه‌بو‌به‌خو‌وه‌خه‌ریک بوونی شاعیر و په‌نگ خو‌اردنی ده‌روونی، تا ټه‌وه‌ی وه‌ک ټه‌و هه‌بسانه‌ی که‌له‌ماوه‌ی 10 – 12 سالدا ده‌بنه‌ماهیترین که‌س له‌هونه‌ری نه‌خش.

شاعیری بی‌به‌شیش له‌کاری دنیا ده‌بیته‌وه‌ستای نه‌خش و ته‌ونی ناو شاعر، بیگومان هه‌ندی باوه‌ری سهر به‌قه‌زا و قه‌ده‌ریش ده‌بیته‌ریخو‌شکه‌ره‌وه‌بو‌په‌پکه خو‌اردنی شاعیر و غه‌یری شاعیریش له‌حالوباریکدا که‌هه‌رگیز پرسیان پی‌ناکریت و تیئاخویندیریتته‌وه‌. به‌لام قه‌زا و قه‌ده‌ر به‌ته‌نها قه‌ت نه‌بوته‌هوی پر بوون. له‌ده‌می پیغه‌مبه‌رایه‌تییدا شاعیر هه‌بوون و پیوستیش بوون بو‌له‌سه‌رخو‌کرده‌وه‌و وه‌لام دانه‌وه‌و بردنه‌وه‌ی شه‌ره‌دندووکی‌ی وشه‌یی.

من نامه‌وی لیره‌دا بجمه ناو دريژه‌ی ټو هویانه‌ی وه‌هایان کرد کومه‌لایه‌تیی کورد مرده‌لای نه‌زوک بیت. هر ټوه‌نده ده‌لیم نه‌ده‌شیا کورد له‌م باره‌ی تییدا ده‌ژیا مرده‌لای نه‌بیت و شاعیر و غیری شاعیری دووره‌پاریز و روهو قه‌زاوقه‌ده‌ر نه‌بن. ئیساته‌که له‌ سالی 1987 من ټه‌گه‌ر دووره‌پاریز نابم چیم؟ حکومه‌ت به‌ خیری خوی ری‌ دده‌ت نووسینم بلاو بیته‌وه، له‌وه به‌ولاوله‌ چ ده‌که‌م؟ هیچ هر هیچ. ئیتر مه‌حوی و کوردی و وه‌فایی چییان کردبایه‌ ده‌بوونه روله‌ی سه‌رده‌می خویان!

به‌شیکي زوری نووسه‌ری کورد خه‌ریکی بلاو کردنه‌وه‌ی حه‌یران و به‌سته و بالوره‌یه که ټه‌مانه له‌ تاي ته‌رازووی هیچ سه‌رده‌می‌کدا نابنه‌ هاوسه‌نگی شاعیری ټو باسکراوانه، نه له‌ روخسار و نه له‌ ناوه‌رؤک و نه له‌ هیما‌دا. ټه‌گه‌ر بالوره‌ بلاو نه‌که‌نه‌وه چییان پی ده‌کریت؟ سه‌قافه‌تی نوی وه‌های کردوه هه‌لگه‌رانه‌وه هه‌بیت به‌لام مه‌رجی زوره. مه‌رجیش واز لیبه‌نین به‌ ده‌گه‌من نه‌بی که‌س له‌ رابه‌ره به‌سه‌هوو چووه‌که‌ی خوی هه‌لناگه‌رته‌وه. که‌س به‌ته‌ما نیبه به‌ رخنه له‌خوگرتن واز له‌ باوه‌ری پووجه‌ل به‌نیت تا ټه‌وه‌ی که‌ ته‌جره‌به‌ش ټو پووجه‌لییه به‌ ئیسات ده‌گه‌یه‌نیت وازی لی ناهیندریت. ئنجا که‌ گه‌نج و خویتدووی ئاخه‌لیوه‌ی صده‌ی بیستم سوور بیت له‌سه‌ر بوتپه‌رستی مؤدیلی نوی بوجی داوا بکه‌ین له‌ مه‌وله‌وی و مه‌حوی واز له‌ «قدریه» به‌ینن که‌ هر نه‌بی «قدریه» به‌ عه‌یاره‌ی خوی راست ده‌رده‌چیت و وه‌ک ټه‌وه نیبه که‌ شیلیم چاند و شین نه‌بوو به‌رده‌وام بم له‌سه‌ر شیلیم په‌رستی.

گله‌یم له‌ مه‌حوی نیبه که‌ رمانی حاکمایه‌تیی بابان ده‌نگی نه‌داوه‌ته‌وه له‌ دیوانی چونکه له‌ غیری دیوانی سالم ده‌نگی له‌ دیوانی که‌سی دیکه نه‌داوه‌ته‌وه. حاجی قادریش پیش ټاواره بوونی بو ټه‌سته‌نبول نه‌ باسی رمانی ره‌واندز و نه‌ بابانی نه‌کرده. پیم بلین شه‌شی ټه‌یلول له‌ چهنده‌ جیگه‌ی کوردستان ده‌نگی دایه‌وه؟ سلیمانی که‌ بو شه‌شی ټه‌یلول ده‌نگی به‌رز کردوته‌وه خوی تازه‌یه‌دار بو. له‌ 1957 که‌ لافاو زهره‌ری له‌ سلیمانی دا چالاکانه هونه‌رکار و موسیقار و گورانیی‌ژیان که‌وتنه‌ پیتاک کو کردنه‌وه، به‌لام چهنده‌ مال‌ه هه‌ژاریک له‌ هه‌ولیر ټاو بردنی یه‌ک سه‌لکه‌ پیازیان پی ره‌وا نه‌دیترا. برین کولاندنه‌وه خوش نیبه به‌لام بی سوودیش نیبه.

شاعیری مه‌حوی ده‌بی به‌ کیش و ته‌رازووی سه‌رده‌می خوی هه‌لبکی‌شیریت، ناشی له‌ په‌نا فکری «نوی» وه‌ تیری تانه و رخنه بو‌ صده‌ سال به‌ر له‌ ئیمرو به‌ری بکریت.

هه‌روه‌ک ره‌وا نییه به خورایی گله‌یی ساز بدریت هه‌روه‌هاش ره‌وا نییه له ده‌روه‌ی شیعری شاعیر واتای بو بخوازیته‌وه و لپی بار بکریت.

دۆزینه‌وه‌ی واتا له ده‌قی شاعر جودایه له به‌سه‌روه‌نان. ناشی په‌روشی ده‌روونی خوم وه‌یا باوه‌رم به چاکه و خراپه وه‌یا به ئیسپات گه‌یاندنی نیازیکم بمهاویته سهر ته‌ئویلی بی بنگه له شیعری مه‌حوی وه‌یا ابن الفارض وه‌یا ابو نواسدا. که شاعیری کورد گوتی: قه‌زاوقه‌ده‌ر حوکمی خوی ده‌کات ریم نییه بلیم به‌وه‌دا مه‌به‌ستی بزاونی گیانی کوردایه‌تییه گویا ویستوو‌یه‌تی بلی خزمینه به ئومید بن!

له نمونه‌ی روو به واتا گورین له رپی ته‌ئویلی بی بنگه‌وه ئه‌م به‌یته‌ی خواره‌وه له لاپه‌ره 17 ی دیوانی مه‌حوی ده‌هینمه‌وه:

بو دوکانی مشتیری گر حه‌ول ئه‌دا کالاً فروش
دینی وا دینته‌ قیمة‌ت خواجه‌ ئه‌عضایی بکات

له و لاپه‌ره‌یه‌دا شه‌رحی به‌یته‌که وه‌ها کراوه که مه‌لایه‌کی بو خواستوته‌وه و ریشیشی له خواجه‌ خواستوته‌وه بو...

ئهم ته‌ئویله هه‌رگیز له و ده‌قه هه‌لئاستیت چونکه مومکین نییه ریشی خواجه له و ده‌قه‌دا به شه‌ویله‌ی که‌سه‌وه بنووسیت چ مه‌لا و چ غه‌یری مه‌لا. ریشی خواجه هه‌ر له شوینی خویدا ده‌بیت و به ریشی جووله‌کایه‌تییه‌وه ده‌بی بجیته ئه‌و ئه‌نجومه‌نه‌ی (ره‌نگه‌ هی دادگا بیت) ئه‌عضایی تیدا ده‌کات. کالاً فروشیس که ئه‌و دینه ناباوه دینته‌ قیمة‌ت بو ئه‌عضایی خواجه‌ی جوو جه‌ربه‌زه‌بیکه، فیلبازیکه، قۆلبریکه، بیدینیکه نمونه‌یی و نوینته‌ری به‌دایه‌تی. ته‌گه‌ر به مل مه‌لا وه‌یا شیخ وه‌یا توجار وه‌یا والی و قاضی و سه‌ره‌ک وه‌زیرانیشدا بپریت له واتای که‌م ده‌بیته‌وه و بایه‌خ ده‌دورینیت چونکه له «مطلق» ی بیدین و ساخته‌چی ویک دیته‌وه بو «مقید» ی مه‌لا که ده‌زانین زوربه‌یان برسی و هه‌ژار بوون و ده‌سه‌لاتی جووله‌که دامه‌زراندنیان نه‌بووه به ئه‌ندامی دایه‌ره‌ی به‌رزی حکومه‌ت. به هه‌مه‌ حال ده‌سه‌لاتیشیان هه‌بووبی ئه‌وان به‌ر نه‌عنه‌ه‌ی به‌یته‌که ناکه‌ون مه‌گه‌ر وه‌کوو هه‌ر که‌سیکی دیکه بیت له هه‌موو ئه‌سنافی کۆمه‌ل که توانای ده‌سه‌لاتی ساخته‌ی زلی هه‌بیت.

نمونه‌یه‌کی دیکه له لیک کیشانه‌وه‌ی پراویزی واتا بۆ وه‌برخستنی مه‌به‌ستیک که شاعیر نه‌یویستوه و شاعر که هه‌لی ناگریت. له لاپه‌ره 90 ی کتیبی «له باره‌ی مه‌حوی لوتکه‌وه» به‌یتیکي دیکه‌ی مه‌حوی که ئه‌مه ده‌قه‌که‌یه‌تی:

قه‌زا، بچ ده‌سته‌لاتت کا، چیه‌ غه‌یری ره‌ضا چاره
له‌به‌ر ده‌ستی جه‌لایا ریویکه‌ شیري پهل به‌سته

ماناکه‌ی له «قضاء» هوه بۆ «ریکه‌وت» و له تصوفه‌وه بۆ کۆمه‌لایه‌تی بادراوه‌ته‌وه. ئه‌م ته‌ئویله نه‌ به‌یته‌که قبولی ده‌کات نه‌ مه‌حوی خۆشی پی رازییه چونکه ئه‌وه‌نده‌ی لی شاره‌زاین که به‌لای ئه‌وه‌وه بچ ده‌سه‌لایتی کۆمه‌لایش هه‌ر ده‌چیته‌وه بۆ ته‌قدیر. ئیمه‌ پینستر دیتمان تیشکانی رووسیای زل و زه‌به‌لاح له ئاست ژاپونی بچووکي کهم شوهرت ده‌داته‌وه به‌ قه‌زاوقه‌ده‌ر. ئایا به‌ کچی ده‌کری ئه‌م قه‌ده‌ره‌یان باهه‌لداته‌وه له خواوه بۆ کۆمه‌لایه‌تی؟

مه‌حوی به‌یتی وه‌های هه‌یه هه‌لده‌گری دل‌دارییه‌که‌ی به‌ دل‌داری راستینه‌ لی بدریته‌وه ئنجا ده‌شی له ده‌می گه‌نجایه‌تیدا شاعیری وه‌های گوتبیت وه‌یا له کاملیشدا پیره‌وی ده‌ستووراتی شاعیریته‌ی ئه‌و رۆژانه‌ی کردبیت. هیندی قه‌صیده‌شی هه‌ن مزاشه له تصوف و غه‌زله‌ی بی ته‌ئویل. ئنجا هه‌ر وه‌ک ناشی شاعیری دل‌داری به‌ زۆر هه‌لگیردریته‌وه بۆ تصوف هه‌روه‌هاش جایه‌ز نییه تصوف له مه‌عنه‌ویاتی خۆی رووت بکریته‌وه و بخریته‌ قالی کۆمه‌لایه‌تی.

راسته‌یه‌که‌ی له لایه‌ن به‌خۆدا راپه‌رموونیشه‌وه چ شیرنایی هه‌ست ناکه‌ین له‌وه‌دا که مه‌حوی وه‌ها شاعیر و ده‌سه‌لاتدار له ته‌عبیر و ته‌بیات خورت خۆ بدزیته‌وه له «صراحة» بۆ ناو ته‌می تصوف وه‌یا راسته‌عه‌قیده. به‌ به‌یتی سه‌رپۆشکراو کۆمه‌لایه‌تیمان فی‌ر بکات. ئه‌گه‌ر «قضا» قه‌زاوقه‌ده‌ر نه‌بی و کۆمه‌لایتی بی ده‌بی مه‌حوی ترسا بی وه‌یا نه‌یزانی بی هه‌ستی ده‌روون بداته‌وه به‌ هیزی ئاخاوتن. له لایه‌ن ترسانه‌وه بی ئه‌وه‌ی من بلیم دیوانه‌که‌ی شایه‌دی بۆ ده‌دات که‌چی ویستوه ئه‌وه‌ی گوتوه. خۆ نه‌هاتوه شه‌ر به‌م و به‌و بفرۆشیت و ناوی خه‌لق به‌هینیت ئیتر ته‌قیه له چی بکات؟ کچی ته‌قیه‌ی کردوه تا ئه‌و بیکات. له لایه‌ن ته‌عبیر و زمانزانیسه‌وه هه‌موومان ده‌یناسین چ ئوستادیکه له گوتار.

گه‌لیک به‌یتی دواى ئه‌م به‌یته‌ش دوور خراونه‌ته‌وه له مه‌به‌ستی خوځيان وه‌ک که
ره‌نگی سووری یاقووت و جلی شینی پیروزه له به‌یتی:

له کي پرسم دلي بو پر له خویتی ه‌سره‌ته یاقووت
ه‌زاپوشي چیه و کیه؟ جلی پیروزه بو شینه

وه‌ها لیک دراوه‌ته‌وه که مه‌حوی له‌م شته جوانانه «تازار و ژان و فرمیسک و
ه‌نسک و ه‌سره‌ت و دلویی خویناوی و قولپی گریانی ده‌ره‌تیاوه که گه‌وره‌ترین
شیوه‌ی تازاردانی مروقی خستوته به‌رچاو... تازاره له‌به‌ر سزادان. له‌به‌ر چه‌وساندنه‌وه.
له‌به‌ر دارکاری گیان و ه‌ست». بنواړه لاپه‌ره 91، 92 له «... مه‌حوی لوتکه».

مه‌به‌ستی مه‌حوی له سه‌راپای قه‌صیده‌که‌دا دیاره و ته‌ئویل ه‌لناگریت ته‌نانه‌ت
ته‌گه‌ر ری ته‌ئویلی مامناوه‌نجیش بدریت ده‌بی له به‌تی دووه‌مدا که ده‌لی:

ده‌بینی جیه‌ک ته‌مرؤ به‌زمی عیش و باده نو‌شیننه
سبه‌ینی زوو زه‌مانه وه‌ضعی گوړیوه له نو شینه

ده‌بی مه‌به‌ستی مه‌حوی شیوه‌ن کردن بیت بو ئه‌و خواپیداوانه‌ی لیان تیک ده‌چیت
چونکه «به‌زمی عیش و باده نو‌شین» هی چه‌وسایه‌وه و سزادراو نییه... گله‌یی
مه‌حوی له ه‌موو وجوده نه‌ک له به‌شیکي. سه‌ره‌تای قه‌صیده‌که‌ش ه‌روه‌ها
ده‌گه‌یه‌نیت و وه‌ها ده‌ست پی ده‌کات.

له ر‌وژئ ه‌لدرا ئه‌م کونه خه‌یمه‌ی تان و پو‌شیننه
له سایه‌یدا شه‌رابی به‌زمی عوشره‌ت گریه جو‌شیننه

ه‌ه‌روا له نمونه‌ی زال کردنی ه‌ه‌ستی ده‌روونی بیژهر به‌سه‌ر ده‌قی شیعردا زوربه‌ی
ئو بو‌چوونانه‌ی نیوان لاپه‌ره‌کانی 197 – 266 له کتیه‌که‌ی «مه‌حوی لوتکه» دا
به‌ ئاشکرایي ویزدانی نو‌سه‌ره‌که که له ه‌موو نو‌وسینه‌که خو ده‌نوینیت، تیکه‌ل به
دل و ده‌روونی مه‌حوی ده‌که‌ن. له لاپه‌ره 266 که ر‌وباعیه‌که‌ی «ئهم پاره

په‌رستانه...» شی ده‌کرېته‌وه نووسه‌ر پال به مه‌به‌سته ئاشکراکه‌ی مه‌حوییه‌وه ده‌نیت هه‌تا به راره‌وی خویدا ده‌یگه‌یه‌نیته کوټای قه‌صیده‌ی:

ده‌نی طبعی به جاری عالمی داگرت ئه‌وا مه‌حوی
دره‌نگه ئیلتیجابه به‌ر ده‌ری عالی جه‌نابی زوو

ئیتیر به چهنه‌د دپړیک له لاپه‌ره 227 کار ده‌گاته ده‌ره‌به‌گایه‌تی و نیمچه
سه‌رمایه‌داری و چینایه‌تی...

من ناتوانم لیره‌دا به دوا ئه‌و تیبینییه بنجیانهم بکه‌وم که‌وا له ئاغله‌بی بیروراکانی
ئو لاپه‌رانده‌دا داوای شهرح و که‌لین گرتن و خستنه‌ قالب و راست کردنه‌وه و
بادانه‌وه بو راره‌وی مه‌حوی ده‌که‌ن چونکه به نیمچه کتیبیک لپی نابمه‌وه. هه‌ر
ئوه‌نده ده‌لیم ده‌بوو نووسه‌ر بومان ساغ بکاته‌وه که روباعیه‌که زووتر هؤنراوه‌ته‌وه له
قه‌صیده‌که بو ئه‌وه بشی. هه‌ر نه‌بی روا‌له‌تی بسه‌لمینین که مه‌حوی به پلیکانه‌ی
روباعیه‌که‌دا سه‌ره‌ژوور چوه بو قه‌صیده‌که.

بره‌ شیعری «ئه‌لعه‌یاد» که رووبه‌رووی تیکرای ئه‌هلی «شار» گوتراوه:

بوته موئیس، بوته مه‌ئوا قه‌وم و شاری ئه‌لعه‌یاد
دیوی بیتتی جیبه‌جی ده‌روا به باری ئه‌لعه‌یاد
هه‌ر که‌سی ساتی له‌گه‌ل ئه‌و قه‌ومه بووبی تا ئه‌به‌د
بیتته‌وه فکری له زاری داده‌باری ئه‌لعه‌یاد

باداراهه‌ته بو سه‌ر «ده‌سه‌لاتدار و ده‌سترؤی» – لاپه‌ره 288 کتیبی مه‌حوی لوتکه
– نه مه‌حوی و نه به‌ر له مه‌حوی که گله‌ییان له زه‌مانه و خه‌لق کردبیت
مه‌به‌ستیان جودا کردنه‌وه‌ی چینی زوردار بووه له زور لی کراو. ناوانوه له به‌یتیکدا
وه‌یا له قه‌صیده‌یه‌که‌دا ئه‌م هه‌لاواردنه هه‌بوو بیت «منه‌جیه» ی نه‌به‌خشیوه. هه‌ر
له‌م شیوازه‌ی مه‌حویدا به‌ر له هه‌زار سالی‌ش گله‌یی وه‌ها له زه‌مانه و عالم کراوه تا
ئه‌گه‌ر مه‌حوی له قه‌صیده‌کانی هی وه‌های هه‌بووبیت «زه‌د» ی گرتبیتته به‌ر. شاعیر
هه‌بوون له کوټه‌وه هه‌ر «زه‌د» یان کردوه به راره‌وه هیچیشیان به شوړشی فکری

داناندرین دژى چين وهيا زړچين و تيریژ وهک پيشتریش گوتم کهس لهو تهرزه شيعرانه وه‌تنگ نه‌هاتووه چونکه به هاندان و خه‌لق تیژ کردن حيساب نه‌کراوه. لهو ئەلعه‌یاده‌دا به‌یتیک هه‌یه ده‌لی:

ئەهلې ته‌زوير و فه‌سادن غاصبى مالى عيباد
موبه‌لابن به‌م به‌لايه ئەهلې شارى ئەلعه‌یاد

ئيشاره‌ی بۆ «غصب» هه‌یه. ئەم غه‌صبه به زۆردار و ئەهلې بازاریش ده‌که‌ویت که پيشه‌يان به‌سهره‌وه‌نانى قهرزه بۆ حيسابى قهرزداره‌کانيان تاكوو وه‌ها ده‌بیت قهرزه‌که ده‌کریته‌وه سه‌لم بۆ کۆزى دانه‌هاتووی به‌رخ و گيسک ئیتر له ئاکامدا ره‌نگه له برى دیناریک قهرز پینج دیناریش وه‌رگیرایته‌وه. هه‌ر چۆنیک بیت زۆردار مه‌لعوونیکى به‌رچاوى ئەهلې شاره لېی ده‌وه‌شیتته‌وه ئەوه‌نده موجامه‌له‌ی له‌گه‌لدا بکریت، خوا له‌ناوى بیات که مرو نه‌توانی له‌ناوى بیات.

تیک هاویشتنى چينایه‌تى و بیری چينایه‌تى له کوردستانى خۆماندا هه‌تا سیه‌کانیش سه‌رى هه‌لنه‌دابوو، که سه‌رى هه‌لدا له ئاکامى بلا‌وبوونه‌وه‌ی بیروباوره‌کانى شو‌رشى ئۆکتۆبه‌ر بوو نه‌ک له نماى چينى بۆرجوازی که تا ئیستاش په‌یدا نه‌بووه. گوتومه و له‌م باسه‌شدا گوتم تاکه «صراف» ىک له کورد نه‌رسکاوه. مه‌حوی به‌وه‌دا په‌نجه نیشان ناییت که به سه‌روپۆته‌راکى خراپه و بى‌دینیدا هاتۆته‌ خوار چونکه ته‌قلیدیکى کۆنى شيعر و ئەهلې «وشه» یه‌گله‌بى له به‌دایه‌تى بکه‌ن. ئەبونواس که به‌پاره‌ی پاداش ده‌ژیا خۆ گيف ده‌کاته‌وه و ده‌لی:

ومستبد اخوانه بترائه
ليست له کبرا ابر على الکبر

مه‌حوی له‌لايه‌ن شيعره‌وه به مه‌تانه‌تى دارشتن و نوکته‌ئارایى و سه‌ره‌ژوور چوون له ده‌ستووره سه‌لمیتراره‌کانى شاعیره‌تى سه‌رده‌مى خۆى و ده‌ربرینى هه‌ست به شیوازی هونه‌رى قه‌شه‌نگ و داهیتاننى ویتنه‌ی زیهنى نوئى و به‌جى هیشته‌وه‌ی شاعیرانى تر له‌و مه‌به‌سته شيعرییه‌ تاشانایانه‌ی هه‌موو تیاندا به‌شدارن... له‌مانه و له‌ جوړه دارشتنیکى لوغه‌وى تايه‌ت به‌خۆى که شه‌قلیکى جوداکه‌ره‌وه‌ی ته‌عبیری ئەوه له شيعرى کوردی، مه‌حوی ده‌چیته‌ ریزى یه‌که‌مى شاعیره‌کانمان و له ته‌نیشته‌ نالى

پال لی د‌دات‌ه‌وه. لیره‌دا رایه‌ک د‌د‌د‌ه‌ب‌رم د‌ه‌ب‌ی له بیستنی و به‌لاوه‌ن‌انی په‌له نه‌کریت:

ه‌ه‌رچه‌ند جارئ ریم نه‌بووه به وردی دیوانه‌که‌ی مه‌حوی بخوینمه‌وه. بگره‌ه‌ه‌ولئ قه‌رز‌دانه‌وهم به‌م گوتاره‌ماوه‌ی نه‌دامی ه‌ه‌مووشی بخوینمه‌وه، له‌گه‌ل ئه‌مه‌ش‌دا که من له خویندنه‌وه‌ی شیعی کوردی س‌ه‌ر به‌ه‌یروگلیفیدا ناگرم به‌لکوو نه‌بزی ه‌ه‌ر به‌یتیکی له د‌ه‌مارمدا فرکه‌ده‌کات، س‌ه‌یر نییه‌به‌زوویی دیارده‌ی به‌رچاو له دیوانیکدا به‌دی بکه‌م. من وه‌ها د‌ه‌بینم شه‌به‌نگی نالی له شیعی مه‌حویدا بزره و دیاریشه، نه‌ک ئه‌مه و به‌س به‌لکوو بزربوونه‌که‌ی له‌و شوینانه‌دا که پنیوست بوو د‌د‌د‌ه‌که‌ویت به‌لگه‌ی دیار بوونیه‌تی له ویزدانی مه‌حوی.

س‌ه‌رنجیک بگرنه‌قه‌صیده‌ی «به‌حری نوور» پاته‌وپات «معارضه» ی قه‌صیده‌ی «ئه‌لا ئه‌ی نه‌فسی بووم ئاسا ه‌ه‌تا که‌ی حیرصی ویرانه» ی نالی پ‌ن کردوه، وه‌ک د‌ه‌شزاین معارضه‌ه‌ویننه‌وه‌ی شیعه‌له‌قافیه و کیش و ناوه‌رؤکی شیعیکی مه‌شوور. له‌موعاره‌زدا د‌وشمنایه‌تی مه‌به‌ست نییه‌مه‌گه‌ر ه‌وئنه‌روه‌بیکا به‌د‌وشمنایه‌تی. له‌م قه‌صیده‌یه‌ی مه‌حوی که‌به‌ریتبازی نالیدا ر‌ویشتووه‌د‌یت له‌به‌ره‌و ک‌وتایی ه‌ه‌ل‌به‌ستدا ده‌لی:

ئه‌و که‌رره‌ر بوو قه‌صیده‌ی بورده‌نه‌شئه‌ی عالمی پر کرد
ف‌رموو به‌م قه‌صیده‌ی کورده‌نؤبه‌ی نه‌شئه‌پیوانه

واته: قه‌صیده‌ی «برده، بردیه» ب‌وصیری که‌له‌عنه‌تی پیغه‌مبه‌ره «د» زور گوتراوه، ف‌رموو به‌م قه‌صیده‌یه‌ی کورده‌ده‌ست به‌نه‌شئه‌پیوی بکریت. مه‌حوی به‌ئانقه‌ست معارضه‌ی نالی ده‌کات که‌چی ناوی «برده» د‌ه‌ه‌ینیت که‌کیش و قافیه‌ی جودایه‌له‌به‌یته‌که‌ی مه‌حوی، خ‌و مه‌علوومیشه‌قه‌صیده‌که‌ی «نالی» ی بیستوه و به‌دل‌یشی بووه و خویشی خ‌ه‌ریک کرده‌له‌قه‌صیده‌که‌ی خ‌ویدا له‌نالی دانه‌مالیت، به‌لگه‌ش، جگه‌له‌ده‌لاله‌تی «معارضه» خ‌وی، که‌به‌یتی چواره‌می قه‌صیده‌که‌ده‌لی:

تاریکی شه‌وی کوفرا به‌یه‌ک دم له‌مع‌ه‌ییکدا
ه‌ه‌زار و سیصه‌د و بیست و دووه، دنیا چراغانه

دياره له 1322ک. قه‌صيدهی داناوه. نالی له 1290 ک مردوه، تا ده‌می قه‌صيده‌ک‌هی مه‌حوی 32 سال تپه‌ری کردوه، له‌وه‌دا نييه بگوتري ده‌شي مه‌حوی جاري چاوی به ديوان وه‌يا قه‌صيده‌ک‌هی نالی نه‌که‌وتوه. له ناوه‌روکی قه‌صيده‌ک‌هی ه‌ردوانيش به‌راوردیک بکريت گه‌ليک شوين په‌نجه‌ی نالی له مه‌حويدا ده‌دؤزيت‌ه‌وه به نمونه مه‌حوی ده‌لي:

مه‌دحيکت بکه‌م لائق به تو «يا خير خلق الله»
بن خيري نالائق که جبيرلت نه‌نا خوانه

له نه‌عته‌ک‌هی نالی ده‌خويتته‌وه:

مرادم زيلله‌ت و پارانه‌وه‌ی حاله نه‌وه‌ک نه‌عته
به چ‌ند به‌يتيکی کوردانه که قورئانت نه‌نا خوانه

هم به‌يته تازه باسکراوه‌ک‌هی مه‌حوی و هم به‌يتي «موکه‌رره‌ر بوو...» ت به بيردا
ديته‌وه. وشه‌ی کورد له‌وياندا و «نه‌نا خوان» له‌مياندا «قاسمی مشترک» ی
ه‌ردوو قه‌صيده‌ک‌ه‌يه...

له‌م قه‌صيده‌يه و له به‌يت و دوو به‌يه‌تي دیکه‌شدا نالی بزريکی دياره، سه‌يري به‌يتي
سيه‌م بکه له لاپه‌ره 110ی ديواني مه‌حوی ده‌خويتته‌وه:

«ره‌حه» بهو شيتيه‌يه له‌حق قصيکی عاقلانه‌ی ووت
منم عاقل له به‌رگی عاريه خوم که عاری کرد

ئينجا ته‌ماشای هم به‌يته‌ی نالی بکه:

من له بن به‌رگی ته‌حم پرسى که بوچ رووتی گوتی
ياره‌بی شيت بم ته‌گه‌ر شاد بم به به‌رگی عاريه

وا ده‌زانم «رِه‌حه» و «ئه‌حه» ش يه‌ک ناو بيت له نووسيندا به هه‌له گوراره ياخود مه‌حوی به ئانقه‌ست ئه‌حه‌ی کرده به رِه‌حه. له واتادا هه‌ردوو به‌يت يه‌ک شتن.

لهم به‌يته‌دا مه‌حوی که ده‌لی:

ئهم فيزاعه‌ت به دوه‌وه حه‌فته که ناپرسی چيه
تۆ يه‌کئ دایم هه‌زاریکي وه‌کوو من دوو به دووت

وه‌ک نالی شاعيرانه و ئوستادانه وشه‌ی «هه‌زار» ی به واتای ده‌جاران صه‌د و به واتای بولبوليش له‌کار هیناوه. سه‌رحی دیوانه‌که بۆ ژماره‌ی هه‌زار نه‌چوه. له ئه‌سلیشدا عه‌ره‌ب که بولبولی گوت «هزار – هه‌زار» وشه‌ی «هزار داستان» ی کورت کرده‌وه به واتای «هه‌زار ئاهه‌نگ». نالیش گوتوه‌تی:

رۆخی تۆ گولیکه‌ صه‌د به‌رگ و هه‌زاری عاشق ئه‌مما
له هه‌موو چه‌مه‌ن دیباره به ئوصولی ناله نالی

نالی ژماره‌ی «ئاحاد و میثات و ئولووفی» کۆ کرده‌وه. مه‌حویش دوو ژماره‌ی ئاحاد و يه‌کیکی ئولووفی کۆ کرده‌وه له به‌يته‌که‌دا. کورد به تیکرایي که مه‌به‌ستی بولبول بوو ده‌لی «هوزار» زوری ئه‌دیه‌کانیش هه‌روه‌ها ده‌که‌ن بۆيه‌يه له «هزار – هه‌زار» هه‌ر بۆ ژماره‌که ده‌چن.

له دیوانی مه‌حوی بگه‌ریت نمونه‌ی دیکه زۆر ده‌بینیت له حازری و بزری نالی هه‌موویش هه‌ر به گیانی «تحدی» يه‌وه هاتوون که وا بی ده‌برپینی پاته‌ویات په‌رده عازهبانه‌یه‌ک هه‌لده‌گریت هه‌ر به نالی هه‌لگیراوه. حاجی قادر له چه‌ندین جیگه‌ی دیوانه‌که‌ی ناوی نالی و شاعر و مه‌تانه‌تی ده‌هینیت تا ده‌گاته ئه‌وه‌ی که ده‌لی:

به «تضمین» به‌يته‌کی نالی ده‌هینم تا ره‌فیانم
بزانن من به ئه‌و ناگه‌م خه‌زه‌ف قه‌ت وه‌ک گوهر نابی

مه‌حوی بی ناوهینان ملانیی له‌گه‌لدا ده‌کات. ئه‌و رایه‌ی له لاپه‌ره 218 ی «مه‌حوی لوتکه» دا که شیعری مه‌حوی له «سبکی هندي» داده‌نیټ پیوستی به روون کردنه‌وه هه‌یه ده‌بوو نووسه‌ر شهرحی بدات، به‌لام من وه‌های بو ده‌چم که دارشټنی «سبکی مه‌حوی» به پتر له‌وه‌ی چاولیکه‌ری بیټ. مه‌حوی له هه‌لنانی به‌یته‌کانی ئه‌و مامله‌ته له‌گه‌ل وشه‌دا ده‌کات که وه‌ستای به‌ننا دیت بو دوزینه‌وه‌ی جینگه‌ی له‌بار به دوا به‌ردی له باردا ده‌گه‌ریت. گه‌لیک له به‌یته‌کانی مه‌حوی ئه‌وه‌نده سفته ده‌لیی وشه‌کانی له پال یه‌کتر هه‌لناوه‌شین له‌و وه‌ستایه‌شدا ناوناوه ده‌گاته توقه‌لانی ئه‌وتو هه‌ر داره‌وان و شاخه‌وانی مه‌علانی ده‌یگاتی. له‌و بره شیعره‌ی که به‌م جوړه ده‌ست بی ده‌کات:

بیبی یا نه‌بیی من داد و بیدادی ده‌که‌م
گوی بداتی یا نه‌داتی ئاه و فه‌ریادی ده‌که‌م

چه‌ندی ده‌گه‌مه ئه‌م به‌یته:

بیستوونی عیشقی شیرینیک ئه‌وا هاتوته پیش
گه‌ر له‌حق بیم و نه‌یهم ته‌قلیدی فه‌ره‌ادی ده‌که‌م

موچرکینک ده‌مگریت (وا ئیسته چاوه‌کانم ته‌ر بوون).

نموونه‌یه‌کی وردی و مه‌تانه‌ت له‌م به‌یته ده‌رده‌که‌ویټ وه‌ک که له‌صه‌دان به‌یتی
ئه‌وتویددا.

زمانت که ببری قسه‌ت دئ به‌کار
قه‌له‌م داده‌ده‌م، په‌ندی خو داده‌ده‌م

ئهم به‌یته له لاپه‌ره 36 ی دیوانی مه‌حوی وه‌ها شیکراوه‌ته‌وه که مرو زمانی خو‌ی
بیریت و قسه‌ی پروبووچ نه‌کات قسه‌ی کاریگه‌ر ده‌بیټ وه‌ک قه‌له‌م که دا‌بدری

باشتر دهنوسیت، به‌لام شی کردنه‌وه که نه ده‌لی که زمانت بپریت چون قسه ده‌که‌یت نه خو له دووباره بوونه‌وهی «داده دم» ده‌که‌یه‌نیت.

وه‌ک من بوی ده‌چم مه‌حوی رواله‌تی زمان برینی به ته‌پکه داناوه ته‌پکه‌ک‌ش وه‌ک «ده‌ر و دوو هوده» واته ده‌ر‌گه‌یه‌ک به‌لای دوو ژوردا ده‌کریته‌وه. به شیوه نووسینی سهرده‌می مه‌حوی «بیری» دهنوسرا دوو جوړ خویندنه‌وهی هه‌لده‌گرت. «بیری» بو که‌سی دوه‌می تاک و «بیری» بو که‌سی سییه‌می تاک. ئنجا که گوت «زمانت برنده بی» ریکوینک قسه‌ت دیته کار چونکه مانای رسته‌که ئه‌وه ده‌که‌یه‌نی که «زمانت برنده بی».

له «قه‌لم داده‌دم» دا «بیری» به‌خه‌به‌ر دیت که موناسبی قه‌لم دادانه. دادانی دوهم «دادانی ناو» وه‌یا هه‌ر شتیکی دابدات ده‌که‌یه‌نی. که قه‌لم دادرا پ‌ند به مه‌ره‌که‌بدا بو سهر کاغ‌ز داده‌دات. ئه‌گه‌ر خو‌ن‌و‌س‌ی‌ش بی‌ت پ‌ن‌ده‌که بی مه‌ره‌که‌ب هه‌ر بو سهر کاغ‌ز ده‌چیت به‌لام گومان نییه مه‌حوی قه‌لمی قامیشی مه‌به‌ست بووه که به مه‌ره‌که‌ب دهنوسوی.

نیمچه واتایه‌کی وه‌ک زیده پارووش له‌وه‌دایه که ئه‌گه‌ر به رینوسوی کون بنوسری: «پندی خودا ده‌دم» ده‌شی بخویند‌ریته‌وه «پندی خودا ده‌دم» واته ئه‌و پ‌نده ده‌دم که هی خودایه. له‌به‌ر خاتری کیش وای «خودا» نه‌ختیک دریت ده‌کریته‌وه. من هه‌ر نالی و مه‌حویم به بیردا دیت له کورد ئه‌و جوړه هونه‌ره‌یان خوش جله‌و کردیت بو ناو هه‌لبه‌ست.

به‌ر له‌وه‌ی بچم بو شی کردنه‌وه‌ی چ‌ند نمونه‌یه‌کی دیکه‌ی که له «دیوانی مه‌حوی» دا پیوستیان به ته‌واو کردن هه‌یه تیبینییه‌کی کورتیله له باره‌ی گوزه‌ران و دوور که‌وتنه‌وه‌ی نالی له ولات ده‌که‌م که له لاپه‌ره 219 و 220 ی «مه‌حوی لوتکه» دا به جوړیک هاتووه تارکیه‌کی خستوته سهر نالی که به‌لای منه‌وه ره‌وا نییه. گو‌یا نالی به دوور که‌وتنه‌وه‌ی له ولات و رووداو و ئاژاوه و پشیوی که سهرجه‌می ناوچه‌که‌ی گرتبووه ئازادییه‌کی به خوی دا که «به که‌یف و هه‌وه‌سی خوی بدوی».

ئه‌وه‌ی من بوی ده‌چم، نالی له ده‌می حوکمرانی ئه‌حمهد پاشادا چوو بو ح‌ج. جاری ح‌جی ته‌واو نه‌کردبوو یان هه‌ر نه‌بی له ح‌ج نه‌گه‌رابووه حاکمایه‌تی بابان به‌سهر چوو. پاش چ‌ندین سال کاغ‌زی بو سالم نووسی و وه‌لامی یه‌سی لی وهر‌گرت‌ه‌وه. ئنجا ئه‌گه‌ر وه‌ها نه‌بی‌ت و له پاش تیکچوونی پاشایه‌تی ئه‌حمهد پاشا نالی هه‌لاتی بو

ده‌روهی سلیمانی و حه‌جی ناچاری کردیې (که تهمه‌ش من بوی ناچم) ده‌بې له ترسی کوشتن وه‌یا به‌ندی بوون ریې غه‌ریبی گرتیته‌به‌ر. له هه‌ردوو حالیشدا نالی بی مال و حال بووه و به‌نداری سه‌فهری کرده. نالی له سلیمانی مزگه‌وتی نه‌بوو. هه‌ر هیچی نه‌بوو بویه توانی ئاواره بیت. حاجی قادر و که‌یفی جوان‌رؤیش بی مال و حال بوی ده‌رچوون.

چی له لاپه‌ره 221 یشدا گوتراوه که نالی له سلیمانی و غوربه‌تدا به‌ناز و نیعمه‌تی میره‌کانی بابان حه‌وابووه ئاواتیکه له منه‌وه به‌ره و ئه‌و سه‌رده‌مانه. وهی کاشکی بماتنویایه بلین تهمه‌د پاشا و باوکی له سلیمانی خزمه‌تی نالیان کرده به‌ناز و نیعمه‌ت‌ه‌وه دواتریش تهمه‌د پاشا دریغی بو نالی نه‌کرده به‌لام چ فایده! نالییه که له سلیمانی نوای نه‌بوویت، به‌ر له دهوری نوا په‌یدا کردیش به‌دریژی ته‌مه‌نی فقیه‌تی وه‌کوو گه‌ریده‌یه کی هه‌ژار تهم دی و ئه‌و دی و تهم شار و ئه‌و شاری کردیت چ ده‌رفه‌تیکي بووه به‌نازه‌وه له نیعمه‌تی پاشاکاندا ژیا بیت. له غه‌ریبیشدا به‌ینیک له شام ده‌رسی به‌خه‌لق گوتوه بو نان په‌یدا کردن. له ئاخو و ئوخو ریانیسی، سالی 1288 و به‌شیکي 1289 ک حاجی مه‌لا عه‌بدوللای جه‌لی نالی له مه‌که‌که دیتوه بی مال و حال. چ‌ند بزنیکی هه‌بووه پیانه‌وه ژیاوه. وه‌ک ده‌بینین ته‌نها له‌و ده‌مانه‌دا که تهمه‌نېول نشیمه‌نی بوه و تهمه‌د پاشاش تیدا ژیاوه جی خویه‌تی چاوه‌روان بین تهمه‌د پاشا خزمه‌تیکي کردیت...

تیکرای باری ژیانی مه‌حوی ئاسوده‌تر بووه له هی نالی خو هه‌ر نه‌بی مه‌حوی خانه‌قی هه‌بووه. به‌ته‌نیش خانه‌قاوه مالیکیشی هه‌بووه تیدا به‌سه‌سیت‌ه‌وه. مندال و وه‌چ‌شی هه‌بووه پیانه‌وه روون بیت‌ه‌وه. صد جارن لی پیرؤز بیت که ده‌ته‌ونده‌شی لایه‌ق بووه. وه‌هاش بووه به‌سه‌ریه‌وه نراوه. به‌تیکرای ته‌هلی خه‌یال له وینه‌کیشانی حال و باری خویان هونه‌ری ته‌عبیر تیکه‌ل به‌واقع ده‌که‌ن. هه‌ر وه‌ک له دل‌داریدا به‌هه‌لبه‌ست خه‌ویان نامینیت و فرمیسکیان ده‌بیته‌ خوین و هه‌روه‌هاش له تصویري ته‌نگه‌تاو بوونیان فه‌له‌ک له‌گه‌ل خویان به‌شه‌ر ده‌هینن، زوربه‌ی خه‌لق لیان ده‌بن به‌ره‌قیب و دوشمن. له‌جیاتی ئا خوینی جگه‌ر و له‌جیاتی نان گوژال ده‌خون...

وه‌ها ده‌بی له‌ناحه‌زیدا شاعیریه‌ت به‌کار ده‌هینن تا تهمه‌ی دوشمنه‌که‌یان له‌شه‌یتان مه‌لعووتر ده‌نوینن... له‌ته‌بیاتی به‌شه‌ر ده‌وه‌شیت‌ه‌وه دلی نه‌هینن باسی تهمه‌و بیحورمه‌تیه‌ بکات که به‌راستی تووشی هاتوه به‌لام له‌شعردا ریژ و حورمه‌تی که

پې رها ديتراوه به شكستی خوی له قه‌لم بدات. شيعرم ديتووه به حال كيش و قافيه ريك دهيه‌خيت كه‌چی تف له زه‌مانه ده‌كا كه حورمه‌تی بليمه‌تی وه‌ك ټه‌و ناگریت. خولاسه، ټه‌مینا‌غای حاجی به‌كرا‌غای كویې به ناز په‌روه‌رده كرابوو له شيعردا ده‌لپت:

ټه‌وه‌ندهم خاك به‌سه‌ردا كرد له هيجرت
زه‌مین دووی بوو به تۆز ئیستیکه په‌نجه

ته‌قالیدی شيعرمان موباله‌غه و به‌سه‌روه‌ه نان و ټارايیشتی زياد و ټه‌و جوړه نيگار كيشيه‌ی تيدا باو بووه. نالی بی يا مه‌حوی يان هر كه‌س ده‌بی بیی حال و باری ناو ديوانه‌كه‌ی دوو‌كه‌ل و ټاگر و نه‌نگی و تاریکی تيدا قه‌لم كيش كراوه. مه‌به‌ستم نييه بلیم ټازاریان نه‌بووه به‌لام ټازاریکی كه هه‌بووه خراوته ژیر عه‌ده‌سه‌ی زلكه‌روه‌ی خه‌یالی شيعر.

له‌گه‌ل ټه‌مه‌شدا ده‌بی حورمه‌تی ټه‌و مه‌هاره‌ته بگرين كه له سه‌ره‌نیا كړدنی ئیش و ټازاردا خزمه‌تی خه‌یالی ره‌نگين و وينه‌كيشی هونه‌راوی و زاخاوی ميشك، ویرای ده‌وله‌مه‌ند كړدنی زمان و ټه‌ده‌بيان كړدوه. چهند شیرينه ټه‌و به‌يته‌ی طاهر به‌گ له شكانی په‌نجه‌ی به گولله‌ی ده‌مانچه گوتوه‌تی:

فه‌لك زانی كه ده‌شکی ره‌ونه‌قی بازارې مانگ و خور
شكاندی په‌نجه‌كه‌م تا من نه‌نووسم وه‌صفي روخساری

ئيمه ټه‌گه‌ر ته‌نها ديوانی مه‌حوی بكه‌ين به شايه‌دی خو‌شی و ناخو‌شی رۆژگار و به‌سه‌ربردنی. هه‌رگيز ټه‌و روداوه خو‌شكه‌له‌يه‌ی لاپه‌ره‌كاني 246، 247، 248 ی «مه‌حوی لوتكه» ناخو‌پنینه‌وه كه هه‌موو ناگزووریه‌کی گۆريوه به ئيروی. به‌لام نه‌مزانی پيوه‌ندی چوارینه‌كه‌ی لاپه‌ره 246 كه ده‌رگايه بو گيرانه‌وه‌ی روداوه‌كه، به‌و خه‌ونه سه‌يره‌ی كه ناییبی والی ديتوويه‌تی و له ټاكامدا كړدوويه‌تی به كويله‌ی «مه‌حوی» چيه‌ی به داخه‌وه هيچ تاكيك له‌وه‌هشت نووسراوه‌ی باس كراو له لاپه‌ره 255 ی «مه‌حوی لوتكه» دا نه‌هاتوته به‌رچاوم كه‌وا بينگومان گه‌ليك شتم لی وهرده‌گرتن له‌باره‌ی مه‌حويه‌وه ئیستاش مه‌ترسی ټه‌وه‌م هه‌يه ليره‌دا رايه‌ك به ناوی خو‌مه‌وه ده‌ربيرم دواتر ده‌رچی كه يه‌كيك يان پتر له‌وه‌سه‌رچاوانه بوی چوون.

وه‌ک گه‌لې جار گوتراوه و نووسراویشه شیعری مه‌حوی غه‌رقی واتا و نوکته و وینه و جوانییه، له‌وانه‌یه مرو پئی وایی له به‌یتیکې قول بۆته‌وه بۆ ته‌ختی بنی که‌چی به رۆچوونی قولتر گه‌وه‌ری نه‌دۆزرایه‌وه به دهسته‌وه ده‌دات. بۆ به‌سه‌ر کردنه‌وه‌ی چهند و چۆنی واتی ديار و ناديارى شيعره‌کانی هه‌ر ئه‌و ديوانه له‌به‌رده‌ستدایه که مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم و کاک محهمه‌د شه‌رحیان داوه.

لیره‌دا هانا ده‌به‌مه به‌ر ئه‌و ديوانه بۆ مه‌شقی وردیینی له چهند نموونه شیعریکی بائی ئه‌وه‌ی تروسکه‌یه کی زیاد بهاویژئ بۆ ناو ديوانه که و به‌ر نیگای ئه‌ده‌ب دۆست و ئه‌دیبان له قه‌واره‌ی گوتاریشدا جیی بیته‌وه. ده‌شی بلیم کاریکی من ده‌یکه‌م گه‌لیک ئاساتره له‌وه‌ی مامۆستا و کاک محهمه‌د کردوویانه چونکه هه‌میشه ره‌خنه وه‌یا به‌سه‌ره‌وه‌نان له بنیات نان سووکه‌له‌تره. ئه‌وان مه‌یدانیان خۆش کرده ئینجا من دیم به وه‌کازی قه‌له‌مه‌وه پیا‌سه‌ی تیدا ده‌که‌م. ئه‌و نموونانه‌ش هی به‌دوادا گه‌ران نین. لاپه‌ره‌م سه‌یر کرده و به‌یتیکم ره‌چاو کرده ئنجا ده په‌رم هه‌لداوه‌ته‌وه تا له‌سه‌ر لاپه‌ره‌یه کی به‌ند بووم، وه‌هاش بووه کتیبم داناوه، که بۆی گه‌راوه‌تمه‌وه له‌و لاپه‌رانه گیر بووم که پیشتر پیا‌ندا تیپه‌ری بووم، تا ئیستاش نه‌گه‌یشتوومه به‌شی فارسیه‌که‌ی.

له لاپه‌ره 64 ی دیوانه که هاتووه:

ئه‌گه‌ر ئازاده‌گیه‌ک بی له عه‌ده‌مدا بۆمان
چی هه‌یه غه‌یری به پیچی په‌له‌ل داوی حیات

له شه‌رحدا هاتووه: نه‌بوون هیچ نه‌بی سه‌ربه‌ستیه کی بۆ بنیاده‌م تیدا‌یه له‌م هه‌موو کۆت و زنجیره جۆر به جۆره ماددی و روو‌حیانه‌ی به خۆیا‌نه‌وه‌یان به‌ستۆته‌وه... هتد. من ته‌نها ده‌خلم به‌سه‌ر وشه‌ی «به پیچی» یه‌وه هه‌یه که وه‌ک بۆی ده‌چم «بیچی» یه واتا‌که‌شی ده‌بیته «په‌له‌په‌ل – خیرا خیرا بیچی داوی حیات» وه‌ک که داو به پیچانه‌وه هه‌ل ده‌کریته‌وه. «به پیچی په‌له‌په‌ل» لووس و لیک نیه. به پیچی داوی حیات جومله‌ی ته‌واو دروست ناکات چونکه «اسناد» ی تیدا نیه وه‌ک که له فیعلی «بیچی» اسناد په‌یدا ده‌بی.

له لاپه‌ره 66 هاتووه:

خه‌لاصی بوونی قهت ناوی ته‌سیری زولفی زنجیرت
له‌بهر تیرت، مه‌له‌ک بی هه‌لفرینی نه‌بووه نه‌خچیرت

له شهرحدا هاتووه: دلی که‌مه‌ندی زولفی تو هه‌رگیز نایه‌وی رزگار بی و نیچیری
راوت ته‌گه‌ر فریشته‌ش بی هه‌رگیز له‌بهر تیری تو هه‌لنفری و ده‌یه‌وی به‌و تیره
بیچیری چونکه دلدار ده‌یه‌وی هه‌میشه له یاره‌که‌یه‌وه نزیک بی. من وه‌های بو ناچم:
شعیره‌که نه‌یگوت نیچیر ده‌یه‌وی به‌و تیره بیچیری به پیچه‌وانه‌وه گوتی نیچیرت
مه‌لائیکه‌تیش بی خه‌لاس بوونی له داوی زولفت ناوی چونکه هه‌ر هه‌لفری تیرت
ده‌یکوژی. مانه‌وه‌ی له داوی زولفی چاکتره‌ بو... داوه‌که سه‌لامه‌تتره له تیره‌که.
وشه‌ی «مه‌له‌ک» به واتای «یه‌ک مه‌ل» یش دی. مه‌به‌ست له نیچیر نیچیری
کوژراوه.

له لاپه‌ره 70 دا هاتووه:

له‌پی حه‌رامه زړه‌ی سیلسیله‌ی موقه‌دده‌سی عیشق
بی به شیر و مه‌گه‌ر هه‌لگری له دنیا ده‌ست

له شهرحدا ده‌لی:

زنجیره‌ی عیشق نا‌کریته پی هه‌موو که‌س و هه‌موو که‌س شایانی خه‌لاتی وا پیروژ
نییه. بو ته‌وه‌ی ته‌م زنجیره‌ بکریته پیت و له پیتدا زړه‌ی بی، پیویسته بی به شیر و
ته‌وه‌نده‌ ئازا بی بتوانی ده‌ست له دنیا هه‌لگری.

من وه‌های بو ده‌چم، به ریتوسی کون وشه‌که دهنوسرا «شیر» و به هه‌ر دوو جوړ
ده‌شیا بخویندریته‌وه واته «شیر، شیر = اسد، سیف». بو شکلی «شیر» هه‌ر
واتایه‌ک لی بدریته‌وه قه‌یدی نییه به مه‌رجیک له‌گه‌ل ده‌قی شعیره‌که بگونجی نه‌ک
به زوره‌ ملی به سه‌ریدا سه‌بی.

چه‌ندی ده‌که‌م بوم نالوی بلیم ده‌ست له دنیا هه‌لگرتن سزای زنجیر کردنی پیوه‌ بی.
وا ده‌زانم نیوه‌ دیری دوه‌می به‌یته‌که ده‌بی بخویندریته‌وه: «بی به شیر و مه‌گه‌ر
هه‌لگری له دنیا ده‌ست»

بوون به شیر «سیف» و دست له دنیا هه‌لگرتن «تمرد» ده‌گه‌یه‌نی نه‌ک واز لې هینان. له سه‌بکی به‌یته‌که‌ته‌و دست هه‌لگرتنه‌وه‌کوو‌ئالا هه‌لگرتن و ږم هه‌لگرتنه‌بو جه‌نگ. تو که‌خوت شیر بوویت دست هه‌لگرتنیش ده‌بیته شیر هه‌لگرتن چونکه شیر ده‌ستی هه‌لگرتووه. ئەم سه‌رکه‌شیه‌یه‌که‌مناسی سزای زنجیر کردنه، چونکه له واقعیدا دنیا ته‌لاق دانه‌ده‌بیته‌هوی‌هلال کردنی زړه‌ی سلسیله‌ی موقه‌ده‌سی عیشق.

له لاپه‌ره 78 ئەم به‌یته:

ئیتیفاقی، ئافتاب ئانی موقابیل بوو به پروت
تافه‌تیکي دی، نه‌ما تابی، بوه‌ستی روو به پروت

له شه‌رحدا هاتووه:

به ریکه‌وت جاریکیان روژ تاویک له‌گه‌ل پروت روو به روو بوو. ده‌ردیکی وای به‌سه‌ر هات توانای نه‌ما له به‌را به‌رتدا خو‌ی بگری.

وه‌ک من بو‌ی ده‌چم: روژ خو‌ی له ئاویته‌ی رووی یاردا دیتوه. روژ به «افتاب» نووسراوه له به‌یته‌که‌دا. که دیق‌هت بکه‌ی له وشه‌ی «افتاب» «افت» هه‌یه که ده‌کاته‌وه «افه» ی نیوه دی‌ری دوه‌می شیعه‌که. ئنجا تابی نه‌ما چونکه له وشه‌ی «افتاب» که «افت» لابه‌ریت «اب» ده‌میته‌ی نه‌ک تاب. «اب» یش که ئاوه ناتوانی بوه‌ستی.

له لاپه‌ره 152 ئەم به‌یته:

له زولفیا ونه روو لیوی هه‌ر له کارایه
ئه‌و تافتابه‌گه‌ر ئاوا بووه مه‌سیحا خو‌ش

نیوه دی‌ری دوه‌م له‌به‌ر کیش ده‌خویندریته‌وه «ئه‌وا فتابه‌گه‌راوا بووه...» له شه‌رحدا ده‌لی: تافتاب: خو‌ر، مه‌به‌ست له‌ه‌زه‌تی عیسی‌یه. مه‌سیحا: عیسا، مه‌به‌ست لیوی یاره که هه‌ناسه‌یه‌کی لې ده‌رده‌چی وه‌ک ئه‌و هه‌ناسه‌یه‌ی له‌ده‌می‌ه‌زه‌تی عیسا ده‌رده‌چوو مردووی پی زیندوو ده‌بووه.

من وا ده‌زانم ئافتاب که ئاوا بووه پرووی یاره له زولفدا ون بووه، ئه‌مما لیوی له کار نه‌که‌وتوه چونکه نه‌فوسی هه‌ر دیت و خه‌لق زیندوو ده‌کاته‌وه وه‌ک مه‌سیح. نه‌فوسی مووی زولفی لاده‌دا بایی ده‌رکه‌وتنی ده‌می. له لاپه‌ره 219 ئه‌م به‌یته:

له پاداشی قسه‌ی سه‌ردا هه‌مه‌ ئاه و هه‌ناسه‌ی گه‌رم
که‌سی شیتانه به‌ردم تی گری من به‌رقی تی ده‌گرم

له شه‌رحدا ده‌لی: له توله‌ی قسه‌ی سارد و ناخوشی و وه‌ک به‌ردی ره‌قی یارانی بی به‌زه‌ییدا منیش هه‌لکیشانی ئاخ و هه‌ناسه‌ی گه‌رم هه‌یه وه‌ک هه‌وره بروسکه و به‌رقی ئاسمان کاریگه‌ر و سوتینه‌ره.

من دوو تی‌بینیم هه‌یه: به‌کیان ئه‌وه‌یه که مه‌حوی ده‌لی «به‌ردم تی گری» ئه‌م به‌رده‌ی له خو‌رابی نه‌هیناوه. وشه‌ی به‌رد ده‌نووسرا «برد» ئه‌م وشه‌یه به‌عه‌ره‌بی ده‌کاته‌وه «سه‌رد» ی نیوه به‌یتی به‌که‌م. که‌واته به‌واتای «حجر» یش ده‌روات و له موناسه‌به‌ی قسه‌ی ساردا به «برد، ساردی» ش ده‌روات. تی‌بینی دوهم ئه‌وه‌یه که وشه‌ی «شیتانه» هه‌رچه‌ند جی بوته‌وه به‌لام زیده له هه‌موو وه‌سفیک بو «شیتی» په‌سه‌ند کراوه؟ بوچی گیلانه نه‌بی؟ وه‌ها ده‌زانم وشه‌که به‌رینوسی کون «شیتانه» ی بی چوکره ده‌نووسرا. ئه‌م شکله هه‌لده‌گری «شیتانه» بیت و به‌زاری کورددا بیته «شیتانه» له هه‌مان کاتیشدا «شیتانه» ش له کیسه ده‌مینیته‌وه:

که‌سی شیتانه به‌ردم تی گری...
که‌سی شیتانه به‌ردم تی گری...
که‌سی شیتانه به‌ردم تی گری...

ره‌نگه مه‌حوی له ئاسوی وشه‌ی «شیطان» هوه به‌ته‌مامان بوویت خه‌یال له «برق» بکه‌ینه‌وه که ئه‌و «شهاب» ه بی رامالی شه‌یاطین ده‌کریت وه‌ک له قورئاندا هاتووه «... فأتبعه شهاب مبین» ئنجا ئه‌گه‌ر شریته به‌م خه‌یاله دریز بکه‌ینه‌وه ده‌گه‌ینه راده‌ی ئه‌وه‌ی که وشه‌ی «سه‌ردا» ئه‌ویش «سه‌ر» بیت و ته‌واوکه‌ری حرف جری «له» که «دا» به‌دوایدا هاتیت وه‌ک که «سه‌ردا» ش هه‌ر «سه‌ردا» به‌و دالیکي لی قرتاوه. ئه‌وسا «سه‌ر» به‌واتای «سه‌روو، به‌رزایی» دیت به‌مه‌به‌ستی «ئاسمان» چونکه شه‌یاطین گوئیان له قسه‌ی ئاسمان راده‌گرت و شهاب، به‌رقیان تی ده‌گیرا. له پاداشی قسه‌ی ئاسماندا من به‌رق ده‌گرمه شه‌یطان... نه‌ختیک

چاوپوښی و یارمه‌تی دان پټویسته تا تهم واتا لی دانه‌وهی «تاسمان و برق» له شه‌یطانه‌وه له‌بهر ته‌بیاتماندا ده‌سازیت.

یارمه‌تی دان و چاوپوښی ته‌وتوی هه‌میشه له‌گه‌ل لوغز و مه‌عممادا کراوه بو ته‌وهی بتوانری هونه‌ری وه‌ها سه‌رکیش رام بیت. هیندی له شیعری مه‌حوی و نالیش به وردی و قوولیاندا خو‌یان له رۆخی موعه‌مما ده‌خشین. له مونسه‌به‌ی موعه‌مما باسیکی کورتیله ده‌گیرمه‌وه.

عبدالباقی العمری به شاعیری صده‌ی نۆزده‌می به‌غدا داده‌ندریت. خو‌ی مووسلییه هاتوته به‌غدا. ده‌گیرپته‌وه ده‌لی رۆژیکیان به عاده‌تی خو‌م ده‌چووم بو لای مه‌ولانا خالید. به بیرمدا هات فیراسه‌تی تاقی بکه‌مه‌وه. به رینگاه موعه‌ممایه کم ریکخست، که گه‌یستمه خزمه‌تی گوتم: موعه‌ممایه ک هه‌یه بو‌م لیک نادریته‌وه، داوای کرد و منیش خویندمه‌وه:

بان لام العذار من ألف القد

فتم الوصال فی عامین

ده‌لی بی وه‌ستان گوتی: «ئه‌فسه‌نتین» له ولاتی مووسل زور هه‌یه. لیکدانه‌وه که به‌م جوړه ده‌بیت: لام دوور بکه‌ویتته‌وه له «الف» ده‌مپنیتته‌وه «اف» که وصال له دوو سالدا پیک بیت. سال وه‌ک «عام» ی هاتوه «سنة» شی هاتوه، دوو سال ده‌بیتته «سنتین» له‌گه‌ل «اف» به یه‌کتر بگه‌ن «اف سنتین – افسنتین» دروست ده‌بیت. ئه‌فسه‌نتین روه‌کیکه. واتای به‌یته‌ک‌ش به کوردی ئه‌مه‌یه: لامی بسک له ئه‌لفی قه‌د دوور بووه. له دوو سالدا وصال پیک هات.

له لاپه‌ره 298 که شهرجی تهم به‌یته دراوه:

روخیشی کرده ئه‌ولا ده‌ی شی پرسی

به شوخی شاهی من تو بوچی مانی

ده‌بوو بگوتری «روخ و شا» دوو به‌ردی شه‌تره‌نجن هه‌روه‌ها «مات» یش زاراوه‌یه بو مردنی شا که ئیتر یاری ده‌دوری. «روخیشی کرده ئه‌ولا» له نوخته‌ی یاری شه‌تره‌نجه‌وه ده‌شی ئه‌وه بی که روخیکی خو‌ی به‌لاوه‌نا «وه‌ک که له به‌یته‌ک‌شدا رووی خو‌ی به‌لاوه‌ناوه» دیسانه‌وه یاریه‌که‌ی بردوته‌وه که مه‌حوی مات کردوه.

ده‌شې ټه‌وش یې که روځیکې مه‌حویشی لاداوه و کوشته‌وتی ده‌شپرسی بۆچی ماتې؟
روځ له پاش وه‌زیر له هه‌موو ټاله‌ته‌کان به‌هیزتره.

له لاپه‌ره 300 ټه‌م به‌یته:

مه‌گه‌ر قه‌طعی نه‌فہس چاری بکا، وه‌رنا نیه هه‌رگیز
له پیوه‌ندی که‌مه‌ندی پر خه‌می طولی ټه‌مهل چاری

شهرح دراوه به‌وه‌دا که: له گیان ده‌رچوون به‌ولاوله هېچ چاری نه‌فس ناکا و له
که‌مه‌ندی ټالۆزکاوی هیتوا دریزې رزگاری ناکا.

راسته قه‌طعی نه‌فہس، هه‌ناسه له خو برین، ده‌بیته مردن، رواله‌تی به‌یته‌کش ټه‌و
واتایه به ده‌سته‌وه ده‌دات به‌لام وه‌ک من دیته به‌رچاوم، مه‌حوی ته‌پکه‌ی داناوه بۆ
خویتهر. دواي ټه‌وه‌ی فیلت لی ده‌کا به‌وه‌دا که ده‌لی هه‌ر قه‌طعی نه‌فہس ټه‌و
پیوه‌ندییه چار بکات، ټنجا ټه‌گه‌ر زیهنمان مووقلاشی بکات ده‌بینین ټه‌و پیوه‌ندییه به
طولی ټه‌مه‌له‌وه یه‌کجار بیه‌یزه چونکه مه‌حوی بیت ده‌لیت قه‌طعی نه‌فہس به واتای
ټه‌و قه‌طعی که نه‌فہس ده‌یکات وه‌ک «قه‌طعی شیر، تبغ» پیوه‌ندی که‌مه‌ندی پر
پیچی طولی ټه‌مه‌ل هه‌لده‌بریتته‌وه، واته ټه‌مه‌لی به‌و یاره هیتده سست و بیه‌یزه که
هه‌ناسه‌یه‌ک داوه‌کانی ده‌پسینیت. ټه‌م قه‌طعی نه‌فہسه‌ش وه‌کوو «ده‌رو و دوو
هۆده» ی بیشتر گوتمان به لای دوو ژووردا ده‌کریتته‌وه. جاریکیان به‌لای برانی
نه‌فہسه‌وه که مردنه، جاریکیان به‌لای برنده‌یی نه‌فہسه‌وه که خوئی طولی ټه‌مه‌ل
ده‌پسینیت.

وشه‌ی «مه‌گه‌ر» لی‌ره‌دا که وه‌ها ده‌گه‌یه‌نی هېچ شتیک نییه غه‌یری قه‌طعی نه‌فہس
طولی ټه‌مه‌ چاره بکات، له په‌نا واتای «برنده‌یی هه‌ناسه» دا تی ده‌گه‌ین که شتیکې
ده‌روه‌ی وجودی شاعیر ټه‌و داوه‌ی ټه‌مه‌له‌ نابریت. چ هه‌ناسه بران بیت که مردنه
و چ برنده‌یی هه‌ناسه بیت هه‌ردوویان زه‌نه‌ی عاشقن، له ده‌روه‌ نه‌هاتوون. داوه
پیوه‌ندییه‌کانی طولی ټه‌مه‌ل به‌رانبه‌ر کاریگه‌ریی ده‌ره‌کی پسانیان بۆ نییه. ټه‌و داوه
پیوه‌ندیانه هیتده سستن به بای هه‌ناسه‌ی عاشق ده‌پسین.

ده‌گه‌رېمه‌وه بۆ قسه‌يه‌کې زووتر کردم که ناشی له لاره واتا راگويزين بۆ ناو شيعر. چي له شي کردنه‌وه‌ی ئه‌م چهند به‌يته کردومه راگويستنی واتا نييه بۆ ناو شيعر چونکه له به‌يته‌کاندا وشه و ته‌عبير و هېما هه‌ن بۆ واتا‌کان، تا ئه‌گه‌ر به سه‌هوش چووېتيم و شتيکم هه‌لناييت که به خه‌يالې شاعيردا نه‌هاتې هه‌ر نايته به سه‌روه‌نان به‌لکوو وه‌ک ئه‌وه‌ی لي ديت تۆ بلېي 35 دره‌مم بزر کردوه من 40 دره‌مت بۆ بدۆزمه‌وه. ئه‌گه‌ر هاتبامايه «قه‌طعي نه‌فه‌س» م بردبايه‌وه بۆ خه‌فه کردنی سولتانی عوسمانلی و شای قاچار وه‌يا خنکاندنې ئه‌مير ده‌ريای هيزی ده‌ريایي به‌ريتانيا ده‌بوومه قاچاغچي... مه‌حوی و نالی و وه‌ها به چهرخ و دۆلابن تا ليتان بينچيه‌وه حه‌فته. فه‌رموو بروانه ئه‌م به‌يته‌ی مه‌حوی:

نه‌گه‌ييه دامه‌نی، ده‌ستی دوعا، جا ده‌بمه‌ خاکی رېي
طه‌ريقه‌ی گوشه‌ گيري به‌رده‌دم ئه‌مجاره رې ده‌گرم

له‌وانه‌يت هه‌موو لايه‌نيکی وشه‌سازي و واتا ئارايي و نوکته‌ سنجي و... و... ی ناو به‌يته‌کته به ته‌واوی و دروستی ليک دا‌يته‌وه به‌لام به‌سه‌ر شتيکی ورديله‌ی نيگارانه‌ کيشدا تپه‌ري بيت وه‌ک ئه‌وه‌ی که «جا» ی مه‌صره‌عی يه‌که‌م وا له‌ناو «ئه‌مجاره» ی مه‌صره‌عی دوه‌مدايه و له لای خوڤه‌وه وه‌ک بورغووی مه‌کينه‌يه‌ک له‌نگه‌ري دوو مه‌صره‌عه‌که‌ی راگر تبيت. جا، ئنجا، ئه‌مجا، ئه‌مجار، ئه‌مجاره هه‌مووی يه‌ک واتای هه‌يه، هينديکيان ليتان کورت کراوه‌ته‌وه. به زۆري و به‌که‌می. تا ئه‌مجاره بوته‌ جا.

نالی ده‌لي:

واي فه‌رموو که ماچت نه‌ده‌می رووره‌شی «تو» بم
ئه‌مساله به‌جي دي ئه‌سه‌ري وه‌عه‌دي پاري

هه‌موو ئه‌ديب و شاعيره‌کان ده‌يانخوينده‌وه و ده‌خويننه‌وه «تۆ» که‌چی به‌مه‌دا به‌يته‌که ده‌مری. نالی «تو – توو» ی گوتوه چونکه له‌م شکه‌دا هه‌م به واتای «تۆ – أنت» ديت و هه‌م به واتای «توو – تووک – شه‌عر – موو» ديت. تومه‌ز له‌م ساله‌دا «رووره‌شی توو – تووک، موو» بوه چونکه ريشی رواوه. ئه‌و واتايه‌ی له «توو – به واتای تۆ – أنت» ديت ئه‌ويش له جيی خویدا به‌رده‌وامه. وه‌ک دياره مه‌حوی

و نالی ناوانوه به‌زاری دهره‌وه‌ی بابان دواون ئیتر له وشه‌یه‌ک، له ته‌عبیره‌ک ینت،
مه‌به‌ستیان پی دهربرپوه.

مه‌حوی ده‌لی:

ثم‌عالمه‌که موتته‌ظیری جیلوه‌ی ټه‌و مه‌هه‌ن
ده‌مرن به‌و ئینتیظاره‌ه‌موولا «بلا خصوص»

به‌یته‌که‌م به‌رینووسی دیوانه‌که‌ی مه‌حوی را‌گو‌یست. له‌م به‌یته‌سه‌رم سور‌ماوه. لیم
سووره‌که‌له‌ته‌عبیری «هه‌موو لابلا، همولا بلا، همولا به‌لا، همو - لابه‌...»
جاریکیان له‌وه‌ر‌گیرانی «هم» ی‌سه‌ره‌تای «هه‌موولا» وشه‌ی «مه» په‌یدایه‌که
له‌مه‌صره‌عی یه‌که‌مدا‌عالم‌موتته‌ظیری جیلوه‌ی ټه‌ون به‌لام‌نازانم‌له‌کوټه‌ټه‌و
وه‌ر‌گیرانه‌ده‌ست‌ده‌که‌وئ. جاریکی‌دیکه‌له‌«هه‌موو لا بلا» که‌بخویندریته‌وه‌«ه
مو لا به» ټه‌و «مو» ه‌لاده‌چیت‌و‌ده‌مینیتته‌وه‌«ه - لا». «لابه - لابه‌ره‌ده‌گه‌یه‌نی:
وه‌ک‌گوتم‌مه‌حوی‌زاری‌دهره‌وه‌ی‌بابان‌به‌کار‌ده‌هینیت».

ټه‌وه‌ی‌ده‌مینیتته‌وه‌له‌«هه‌موو لا بلا خصوص» ته‌نھا «لا خصوص» ه. به‌جوړیکی
که‌باشی‌بو‌ناچم‌له‌«لا خصوص» مانه‌وه‌ی «لا - به‌واتای‌حرفی‌لام» مه‌به‌سته.
ټنجا‌که‌ټه‌م‌به‌دوا «ه - لا» دا‌هات «هلال» دروست‌ده‌بیت‌که‌ټه‌ویش
مه‌ه‌که‌یه، ده‌کاته‌وه‌یار. ده‌زانم‌شیکردنه‌وه‌که‌ناته‌واوه‌به‌لام‌په‌نجه‌م‌لیی‌به‌ر‌نابیت
چونکه‌ټاین‌و‌ټوینی‌مه‌حوی‌گه‌ټه‌ی‌له‌گه‌لدا‌ناکری. ده‌قی‌شعیره‌که‌له‌رواله‌تدا
ټیمان‌نا‌گایه‌یه‌نی‌بوچی‌عالم‌له‌و‌ئینتیزاره‌ده‌مرن. به‌لام‌ټه‌گه‌ر «مه‌ه - هلال» له
شعیره‌که‌دا‌دو‌زینه‌وه‌یان‌مه‌به‌ست‌بی‌به‌به‌ریه‌وه‌ده‌بی‌چین‌له‌دوا‌چین‌بمرن‌و
نه‌یدو‌زنه‌وه. قسه‌زوره، مه‌ودا‌کورتته، ټه‌مهل‌دووره!

خوینته‌رانم‌به‌خه‌یالی‌دلی‌ته‌ری‌هه‌موو‌شاعیره‌کوچ‌کردوه‌کانمان‌له‌گه‌ل‌مندا‌ټه‌م
غه‌زه‌له‌ی‌مه‌حوی‌بخوینتنه‌وه. له‌هه‌موانه‌وه‌گولاو‌پژیتی‌یادی‌باغ‌و‌به‌هه‌شتی‌دلّه
بولبوله‌که‌ی‌مه‌حوی. ټاهه‌نگ‌گیري‌شهره‌ف‌و‌قودسیه‌تی‌کوردستان‌و‌کورد‌زمان
بی.

شمشاده‌ټه‌مه‌یا‌قه‌ده‌یا‌سه‌روی‌زه‌وانه
یا‌عه‌ره‌ره‌یا‌نه‌خلی‌مرادی‌دل‌و‌جانه
داخو‌ټه‌مه‌ټه‌گریجه‌یه‌په‌خشاره‌به‌سه‌ردا

ياسونبوله و کردوويه صه‌با زولفي به‌شانه
ټاهووي خوته‌نه جيلوه ده‌کاتن له خه‌طادا
يا چاوي ره‌شي فيتنه گه‌ري سورمه که‌شانه
دل‌هايمه دايم که ټمه قه‌تره‌يه داخو
يا جوزټه‌کي بڼ جوزټه موسه‌مما به دهانه
ټم مه‌ي صيفه‌تي خوون خوره وا نازک و سووره
ياقووتي له‌به. يا گوله. ياقووتي ره‌وانه
نالاندم و فهرمووي که ټم ټازاره چه‌زينه
يا مه‌حوييه يا بولبوله‌که‌ي فه‌صلي خه‌زانه

به‌غدا هه‌يني 1988\1\8

«...»